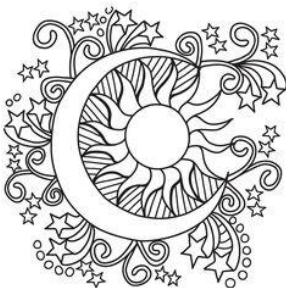

**Азимжон ОТАЕВ,
Жавлон Якубов –САЙИДИЙ**

САМОЛАРНИ КЎЗЛАГИН

“Огаҳий” нашриёти
Урганч-2021

УЎК 821.512.133-1
КБК 84(5Ў36)-5
О 86

Азимжон Отаев, Жавлон Якубов –Сайидий. Самоларни кўзлагин [Матн]: Шеърлар/ А. Отаев., Ж. Якубов –Хоразм: “Огаҳий” нашриёти, 2021-йил. – б.

ISBN 978-9943-7441-1-0

УЎК 821.512.133-1
КБК 84(5Ў36)-5

ISBN 978-9943-7441-1-0

© “Огаҳий” нашриёти, 2021

© А. Отаев, Ж. Якубов “Самоларни кўзлагин”

ЭЗГУЛИК МАЁҒИ

Халқимиз азалдан панд ҳат, ўғит тарзида битилган шеърларни яхши кўради. Тўй ва байрамларда, шеърхонлар ёки шеър мухлислари йиғилган давраларда бундай мазмундаги шеърларни ўқиш ёки тинглаш одамларга ўзгача завқ беради.

Халқона йўналишда ўзининг улкан меросини халқимизнинг табаррук мулкига айлантирган улуғ қардош туркман шоири Махтумқули ижоди бугунги кунда ҳам кўпгина шоирларимизга илҳом манбаидир.

Махтумқули шеъриятига ҳавас билан ижод қилиб келаётган шоирларимиздан Азимжон Отаев ва Жавлон Якубов –Сайидий ижоди ҳам бугун ана шундай давраларда, тўйларда шеър ихлосмандларининг кўнглини топмоқда. Инсонларни эзгу ишларга ундовчи, инсофдиёнатли, иймон-эътиқодли, ўзаро оқибатли бўлишга чақирувчи бундай шеърлар халқимизнинг минг йиллик одоб-ахлоқ қоидалари ва қадриятларига содиқлик белгисидир:

Тўғри сўз дўстликни безар,
Ёлғон гап ўртани бузар,
Инсон кўнгли тоғдек ўсар,
Дўсту ёрнинг вафосидан.

Элу юртнинг хизматин қил,
Ота -онанг иззатин қил,
Икки дунёнг ҳам обод, бил,
Яхшиларнинг дуосидан.

Устоз шоир Азимжон Отаев шеърятидан илҳомланган шогирди Жавлон Якубов –Сайидий ҳам ўз шеърларида устозининг эзгулик маёғини баланд кўтаради:

Бу дунёда биздан бурун,
Умр суриб ўтган бордир.
Яхши-ёмон қалб сўзини,
Биздан бурун битган бордир.

Ўтгандир неча султонлар,
Енгилмас марду майдонлар.
Ўткинчидир бу давронлар,
Барин ташлаб кетган бордир.

Шоир борки, Махтумқули, Машраб сингари халқ қалбида мангу қолишни ният қилади. Шундай холис тилаклари ижобатини тилаган ҳолда, хивалик устоз - шогирд шоирлар Азимжон Отаев ва Сайидийнинг Хоразм шеvasига уйғун шеърларидан тузилган ушбу тўпламни сиз, азиз китобхонлар эътиборига ҳавола қилмоқдамиз. Ушбу шеърий гулдаста ўқувчиларга манзур бўлади, деб ўйлаймиз.

Отабек ИСМОИЛОВ
Ўзбекистон Ёзувчилар уюшмаси аъзоси,
шоир, журналист.

АЗИМЖОН ОТАЕВ ШЕЪРЛАРИ

Туркий забон

Келиб чиқиши -насли бир туркийзабон халқларнинг,
Отаси бир, онаси бир -туркийзабон халқларнинг.

Нух алайҳиссалом ўғли, Ёфас уруғ улуғи,
Билингки, зоти, асли бир туркийзабон халқларнинг.

Қавми -ўғуз, манзил -Турон, илк давлати -Хоразм,
Томирда оққан қони бир туркийзабон халқларнинг.

“Авесто”ни ким яратди, Ўрхун хати кимники?
Бешиги бир, алласи бир туркийзабон халқларнинг.

Кир иккини ўз қонида, чўмилтирган жафокаш,
Мард Тўмарис момоси бир туркийзабон халқларнинг.

Широқ Доро бирни янчиб, жондан кечди шу эл деб,
Жалолиддин Мирзоси бир туркийзабон халқларнинг.

Аксарияти мусулмон, Муҳаммаднинг уммати,
Муқаддас дин -исломи бир туркийзабон халқларнинг.

Ал -Хоразмий, Ал -Фарғоний, Беруний -Шарқ зуҳроси,
Табиб Ибн Синоси бир туркийзабон халқларнинг.

Хива, Самарқанд, Истанбул, Афросиёб уники,
Ҳам қўҳна Бухороси бир туркийзабон халқларнинг.

Ал -Бухорий, Ат -Термизий, Накшбандий кимлардан?
Шайх Нажмиддин Куброси бир туркийзабон халқларнинг.

Сеники у, меники бу -ажодларни талашманг,
Тарихи бир, мероси бир туркийзабон халқларнинг.

Усмонийлар сулоласин эсламасдан бўлурми?
Темурбек саркардаси бир туркийзабон халқларнинг.

Сурати гўзал, сийрати ундан-да юз бор гўзал,
Кулиб турган чехраси бир туркийзабон халқларнинг.

Ахмад Яссавий, Навоий, Махтумқули, Огаҳий,
Бобур, Машраб бобоси бир туркийзабон халқларнинг.

Массагет, Сак, Сўғддир, барин, Азимжон, илдизи бир,
Хатто назму навоси бир туркий забон халқларнинг.

Хоразмдан

Бир эл бор, таъриф айлайин,
Кўлга тор олиб куйлайин,
Сиз тингланг, ман бир сўйлайин,
Кимлар ўтган Хоразмдан.

Ташласак мозийга нигоҳ,
Зардуштий, Авесто гувоҳ,
Жон тиккан Тўмарис, Широқ,
Мардлар ўтган Хоразмдан.

Жалолиддин кўксин тутган,
Ватан эрки деб курашган,
Чингизни дағ-дағ титратган,
Шерлар ўтган Хоразмдан.

Нажмиддин Кубро дилбанди,
Замахшарий, жон пайванди,
Паҳлавон Маҳмуд фарзанди,
Пирлар ўтган Хоразмдан.

Муҳаммад Раҳимхон Соний,
Мунис ҳам Юсуф Баёний,
Муҳаммад Ризо Огаҳий,
Шеърлар ўтган Хоразмдан.

Маъмун мактабидир танҳо,
Ал-жабрни ўқир дунё,
Беруний таратиб зиё,
Нурлар ўтган Хоразмдан.

Шерозий, Ҳажихон куйлаб,
Комилжон булбулдек сайраб,
Дунёни соз билан безаб,
Дурлар ўтган Хоразмдан.

Азимжон, қадим воҳада,
Буюклик турли жабҳада,
Қиёсласак ҳар соҳада,
Зўрлар ўтган Хоразмдан.

Бикажон момо- қахрамон

9 -май -Хотира ва кадрлаш қуни
муносабати билан

Эҳ, қирқ иккинчи йил, жазирама ёз,
Бедарак ўғлидан хат кутар момо.
Почтальон қўлида чакирув қоғоз,
Наҳот, кенжасин ҳам кузатар момо.

Худо ҳам эшитмай қўйган оҳини,
Бикажон момони босган ғам -қайғу.
Ёстиғига артар кўзда ёшини,
На кундуз, на тунда йўқ ором, уйқу.

Қўлидан келар иш қарғар урушни,
“Фашизм, номингга ўт тушсин!”, дея.
Ўтказар кузакни, ёз, баҳор, қишни,
Ўғлим кучоғимга соғ қайтсин, дея.

Билади Пирназар ўғли энди йўқ,
Лекин кўзи йўлда кутгани кутган.
Фарзанд доғи номли бир бешавқат ўқ,
Онанинг бағрини минг тешиб ўтган.

Энди Султонбойни кутмоқда уруш,
Бу не азоб бўлди, бу не кўргулик?
Ўйлайди: “Ҳеч кимдан олмадим қарғиш,
Нима гуноҳ қилдим жазо тортулик?”

Масковни ҳимоя қилсин болам, деб.
Фарзанд ўстирганми она бечора?
Энди кенжасини... қилади алам,
Ўғлини асрашга тополмас чора.

Она ҳайрон, кимга айтсин додини,
Энди ўн олтига тўлди боласи.
Ўн саккиз деб ёзиб, гувоҳномани,
Ўзгартириб қўйган колхоз шўроси.

Яна Яратганга юз тутди она,
Соғ -омон сақлагин кенжатоғимни.
У ҳам ўлса, ахир, зулмат босади,
Паноҳингга олгин қуёш, ойимни.

Она зори охир етди Аллоҳга.
Гитлер юрагини ўйди Султонбой.
Кўксини тўлдириб орден, медалга,
Онаси бағрига қайтди Султонбой.

Пирназар, Султонбой -буюк қаҳрамон.
Бугун замона тинч шу мардлар учун.
Бикажон онага таъзимда жаҳон.
Фашизмни янчган фарзандлар учун.

Тоғман дема

“Тоғман”, дема, тоғлар емрилмаганми?
“Боғман”, дема, боғлар соврилмаганми?
“Зўрман” дебсан, зўрлар эгилмаганми?
Қанча зўрни еган дунё бу, дўстим!

Мақсадинг не, бунча мол дунё топиб?
Олмоқчисан балки ер юзин сотиб.
Минг йиллик чинорни кескилаб, чопиб,
Ўтин қилиб ёққан дунё бу, дўстим.

Нухнинг тўфонини унутдингми ё,
Сен билан мен кимман, ўйлагин, ошно?
Оллоҳ пайғамбари Юсуфни хатто,
Бозоринда сотган дунё бу, дўстим.

Азройил чанг солар соғу-сўлингдан,
Ажал қапқон қуриб кутар йўлингдан.
Ҳеч нима келмайди, ишон, қўлингдан,
Топганини ютган дунё бу, дўстим.

Бунга келган банда чекар дарду-ғам,
Ул зотни ҳам чеклаб ўтмади ситам.
Оллоҳнинг расули Муҳаммадга (С.а.в) ҳам,
Бевафолик қилган дунё бу, дўстим.

Кимдир яшаб саксон, тўқсонга тўлди,
Афсус, кўплар гўдак чоғида сўлди.
Гул-ку, майли, ёшини яшаб бўлди,
Ғунчани ҳам юлган дунё бу, дўстим.

Азимжон, жон –меҳмон, чиқади тандан,
Бу бир сайлгоҳдир, қолади сандан,
Фонийни ёшини сўрама мандан,
Алмисоқдан қолган дунё бу, дўстим.

Борармиз

Сувдек оқар умр -дарё, сезмай борармиз.
Тушдек учиб кетар гўё, билмай борармиз.

Бойми, ғариб танламайди, ўтармиз бир-бир,
Ажал етгач ҳеч баҳона, топмай борармиз.

Инсоф, диёнатли бўлиб ҳаёт кечирсак,
Инсон деган номни ерга, урмай борармиз.

Ёш кетарми ёки кекса, билолмас ҳеч ким,
Тўқсонгами ё тўққизга, кирмай борармиз.

Эзгуликни шиор этсак, умримиз бўйи,
Маҳшар кун, савол-жавобдан, қўркмай борармиз.

Ёлғончининг айвонига, меҳмонмиз беш кун.
Чин дунёга элтар карвон, тинмай борармиз.

Ҳалол яшасак, Азимжон, қилмайин гуноҳ,
Аллоҳ олдига ҳижолат, чекмай борармиз.

Кўп

Шукр, ер юзида ҳали,
Ҳалол ва пок юрганлар кўп.
Инсоф, диёнатли бари,
Аллоҳни Ҳақ билганлар кўп.

Эзгулик деб қадам ташлаб,
Ризқини ҳалоллаб тишлаб,
Юртни севиб, халқин хушлаб,
Эл деб ёниб -куйганлар кўп.

Лекин ой юзида ҳатто,
Доғ бўларкан, кўринг гоҳо,
Шундай бўлгач, кўзлаб дунё,
Виждонидан кечганлар кўп.

Яхши-ёмон фарқин билмай,
Яшар баъзиси уялмай,
Эй воҳ, етим ҳаққи демай,
Чўнтагига урганлар кўп.

Юзидаги доғлар ўчсин,
Ой ҳам ерга кулиб боқсин,
Меҳр, вафо куртак очсин,
Меҳрга зор бўлганлар кўп.

Азимжон, етарми кўзинг,
Кимгадир ёқар шу сўзинг,

Кўп ҳам камситмагин ўзинг,
Ижодингни суйганлар кўп.

Ҳар мусулмоннинг

Насли тоза бўлсин ҳар бир йигитни,
Пок дил инсон кўрки эрур замонни.
Эшитмайди тилло, олтин ўғитни,
Тарбиялаб бўлмас феъли ёмонни.

Яхши инсон сезилар гул юзидан,
Адаб, икром нури ёғар кўзидан,
Бадқилиқнинг заҳар томар сўзидан,
Кесмоқ керак бундай аччиқ забонни.

Мўмин инсон мангзар гўёки ойга,
Нокаслар мангзайди ойдаги доғга.
Мард йигит ўхшаса мевали боғга,
Номард киши эслатар қиш, хазонни.

Эл-юрт қилар ҳалол кимсани ҳурмат,
“Лафзи бутун”, дея айлашар иззат.
Нафси балони йиққан моли нафрат,
Ўтга ёқар қалбдаги соф виждонни.

Ота-она дилига озор солмоқ,
Ўз қўли билан охиратни ёқмоқ,
Кексаларни сийлаб, дуосин олмоқ,
Аслида фарзидир ҳар мусулмоннинг.

Илтимосим- бад одатларни ташланг,
Омонат дунёда мард бўлиб яшанг.

Хақ йўлидан юриб, баҳордек яшнанг,
Насиҳатин тинглангиз Азимжоннинг.

Дўстим

Эй дўстгинам, кўзингни оч,
Ёмонлардан четроққа қоч,
Бу дунёда нур, зиё соч,
Нодонликни касб айлама.

Яхшиларга Яратган ёр,
Ёмонлардан у ҳам безор,
Бермагин бандага озор,
Ғирромликни касб айлама.

Халқи куяр -яхши куйса,
Ҳамма шодон -ёмон ўлса,
Инсон бахтли -эли севса,
Сарсонликни касб айлама.

Хақ Расулидан нишона,
Мўминлик фарз мусулмона,
Тили заҳар тегар жона,
Ёмонликни касб айлама.

Насиҳат бор Азимжонда,
Синовдасан бу жаҳонда,
Куйма дейман жаҳаннамда,
Шайтонликни касб айлама.

Яхшиларнинг дуосидан

Ҳалол яшаб, пок ўтайлик,
Бу ёлғончи дунёсидан.
Чин манзилга тинч кетайлик,
Кўркмай дўзах жазосидан.

Бир булганса инсон оди,
Бир умр қолар исноди,
Шунинг учун одам зоти,
Айрилмагай ибосидан.

Кўлингда бўлса ҳам жаҳон,
Устун бўлсин қалбда иймон,
Савол-жавоб аниқ ишон,
Фойда йўқ зар-тиллосидан.

Тўғри сўз дўстликни безар,
Ёлғон гап ўртани бузар,
Инсон кўнгли тоғдек ўсар,
Дўсту ёрнинг вафосидан.

Элу юртнинг хизматин қил,
Ота -онанг иззатин қил,
Икки дунёнг ҳам обод, бил,
Яхшиларнинг дуосидан.

Қанча яширин бўлмагай,
Гуноҳ жазосиз қолмагай,

Шону шуҳрат, деб кечмагай,
Азимжон ор, ҳаёсидан.

Самоларни кўзлагин

Арслон яраланса ҳам, бас келар юз тулкига,
Бургутга бок, ўлигин ҳам хўрлатмайди ҳеч кимга.
Дўстим, агар кулоқ солсанг, бир насихат бор сенга,
Оёқ ости сен учунмас, чўққига йўл излагин,
Йигит бўлсанг, бургут каби самоларни кўзлагин.

Иймонингни сотиб яна қалбингни қўйма дардга,
Қачон кўргансан мардларни эгилганин номардга.
Икки юзли бўлмоқ, ахир, мутлақо ётдир мардга,
Бошингда қилич турса ҳам, фақат ҳақни сўзлагин,
Йигит бўлсанг, бургут каби самоларни кўзлагин.

Нодон киши бой бўлса ҳам қилма унга эътибор,
Доноларни бошингда тут бўлса ҳам ғариб, ночор.
Ақл ёшда эмас бошда, деган гап қадимдан бор,
Оқил бўлса, гўдакни ҳам улуғ билиб сизлагин,
Йигит бўлсанг, бургут каби самоларни кўзлагин.

Асл йигит ор талашар- қўркмас, ботир, шер бўлар,
Номус, шаънин сақлаб билган эл ичинда эр бўлар.
Хотинчалиш баъзи эркак охир қаро ер бўлар,
Сенга мосмас -зўрни мактаб, ожизларни эзмагин,
Йигит бўлсанг, бургут каби самоларни кўзлагин.

Ҳаёт йўлинг кўрган киши “таҳсин”, деб, қолсин ҳайрон,
Қилган эзгу амалларинг савоб бўлсин бир карвон,
Азимжон, ижод аҳлига ярашмас сўзлаш ёлғон,

Ўғри, қаллоб, муттаҳамни шеъринг билан тузлагин,
Йигит бўлсанг, бургут каби самоларни кўзлагин.

Ер номли саройинда

Яратганга минг шукр, ақл -хушим жойинда,
Ризқим сочиб қўйилган дала, денгиз, сойинда,
Ҳатто шуъла пойим бор кўкнинг қуёш, ойинда,
Не қилай, дали кўнглим бир Ҳақнинг чиройинда,
Яшаяпман соғ -омон ер номли саройинда.

Забон берган Худойим, мулоқотга тилим бор,
Юрмоққа икки оёқ, тутмоқ учун қўлим бор,
Ор -номус белбоғини боғламоққа белим бор,
Қадрим билган хўсторим, суянгани элим бор,
Яшаяпман соғ -омон ер номли саройинда.

Қачон бўлмасин мен ҳам ўтганларга шерикман,
Чин дунёни макон деб тутганларга шерикман,
Ер остида ҳок бўлиб ётганларга шерикман,
Ҳозирча сиз биланман, шукр Аллоҳ, тирикман,
Яшаяпман соғ -омон ер номли саройинда.

Имконим етганича халқим хизматин қилиб,
Ҳеч кимга малол бермай, қилар ишимни билиб,
Яқинлар куйса куйиб, дўстларим кулса кулиб,
Ҳар нафас олганимда Худога шукр қилиб,
Яшаяпман соғ -омон ер номли саройинда.

Юрт, оилам тинч бўлса, мендан бахтли одам йўқ,
Фарзандларим соғ юрса, мендан бахтли одам йўқ,
Набирам “бобо” деса, мендан бахтли одам йўқ,

На бой, ё на ғарибман, устим бутун, қорним тўқ,
Яшаяпман соғ -омон ер номли саройинда.

Оддийгина бир камтар қулиман Яратганни,
Бошим узра тутарман мени ҳурмат этганни,
Аллоҳ ўзи қўлласин шеърларим ўқиганни,
Азимжонни айб этманг, ёздим қалб буюрганни,
Яшаяпман сиз билан ер номли саройинда.

Шиор этсанг

Ёмондан Тангри ҳам безор,
Бермагин бандага озор,
Азиз бош бўлар бир кун хор,
Ёмонликни шиор этсанг.

Қилаверсанг ҳар дам гуноҳ,
Бошингда қолмас бир паноҳ,
Жазойингни берар Аллоҳ,
Яхшиларга озор этсанг.

Меҳр, вафони унутма,
Инсоф, ҳаёни унутма.
Жаннат боғидан жой кутма,
Беорликни такрор этсанг.

Яхшига Аллоҳ йўл очар,
Ёмонга эл тупроқ сочар,
Ёнингдан дўстларинг қочар,
Аччиқ сўзлаб безор этсанг.

Азимжон сўзларин тинглаб,
Олсанг насиҳатим англаб,
Яшарсан дунёда яйраб,
Қалбингни беғубор этсанг.

Ўйламай

Сен ўзингни бир билгандинг,
Мен зўрман деб ер тепгандинг.
Қанча харосот этгандинг,
Отдан тушмоғинг ўйламай.

Мол топсанг, бошинг осмонда,
Ўзга йўқдек кенг жаҳонда.
Эй банда, қолма армонда,
Бундан учмоғинг ўйламай.

Кўркмай қилдинг гуноҳни сен
Қаро дединг-ку оқни сен.
Унутгандинг Оллоҳни сен,
Жавоб бермоғинг ўйламай.

Имкон бор қандим урай деб,
Яшадинг, ўзим бўлай деб.
Уриндинг, дунё йиғай деб,
Ташлаб кетмоғинг ўйламай.

Оқил, кечиримли Раҳмон,
Тавба қил, туриб ҳар азон.
Беғам бўлма дер, Азимжон,
Бундан ўтмоғинг ўйламай.

Бўлмасин

Нима дердим, эр йигитнинг хулқи расво бўлмасин,
Инсон зоти бахил, зикна, шайтон сиймо бўлмасин,
Лафзи ёлғон, иймони мўрт, қалби сиё бўлмасин,
Дуо қилдим, ҳеч одамда тил беҳаё бўлмасин,
Ранги қаро бўлса бўлсин, кўнгли қаро бўлмасин.

Ёмон одам элу юртга келтирар ташвиш, дардни.
Яхшиларнинг юрагидан тополмайсан бир гардни.
Халқнинг ғами билан яшаш ишидир асл марднинг.
Ота-она умид этиб бокқан ҳар бир фарзанднинг
Ранги қаро бўлса бўлсин, кўнгли қаро бўлмасин.

Ҳар йигитга тўғри сўзлик, тўғри юрмоқ чиройдир.
Харомдан ҳазар айламоқ, ҳалол бўлмоқ чиройдир,
Оила, юртнинг шаънини сақлаб билмоқ чиройдир,
Ожиз, бечора мискинга ёрдам бермоқ чиройдир,
Ранги қаро бўлса бўлсин, кўнгли қаро бўлмасин.

Дўстингман деб ютуғингдан ҳасад қилар кўп одам.
Оёғингдан чалмоқликни мақсад қилар кўп одам.
Кўзи билан кўрмай сенга тухмат қилар кўп одам.
Бу дунёда ҳатто ёмон кўрган душманингни ҳам,
Ранги қаро бўлса бўлсин, кўнгли қаро бўлмасин.

Ақл бериб сийламади Ҳақ ўзга бир жонзотни.
Шукрки, энг афзалимиз бор ҳайвон, махлуқотни.

Мазмун билан ўтказайлик Худо берган ҳаётни.
Азимжон, Аллоҳ яратган ҳар битта одамзотни.
Ранги қаро бўлса бўлсин, кўнгли қаро бўлмасин.

Билмайди

Сен юрарсан ҳалол, ҳаром мол йиғиб,
Гоҳо савоб, гоҳида гуноҳ қилиб,
Ажал келса агар паймонанг тўлиб,
Шоҳмисан ё гадомисан билмайди.

Қадимдан айтилган бу фоний дунё,
Ҳеч қачон ҳеч кимга қилмаган вафо,
Бўлсанг ҳамки бир тошқин азим дарё,
Денгизмисан, дарёмисан билмайди.

Келган кетар, қолиб устун бўлган йўқ,
Бир кам дунё, мангуликка қолган йўқ,
Жон -омонат, топширмайин қочган йўқ,
Кексамисан, ғунчамисан билмайди.

Олдиндадир савол, жавоб аёзи,
Иймонни пок тутиб, қил Ҳақни рози,
Гуноҳдан қўрқ, Яратган буюқ қози,
Поранг ўтмас, дунёмисан билмайди.

Азимжон, шукр қил ҳар кун, ҳар дамга,
Ўйнаб кулгин парво қилмасдан ғамга,
Охир бир кун қаро тупроқ уй санга,
Назммисан, навомисан билмайди.

Аллоҳга илтижо

Эй Яратган, мўминингман,
Ёлғончида бир гулингман,
Амрингга содиқ қулингман,
Ўзгасига сарғайтирма.

Етгунимча сўнги дама,
Муҳтож қилмагил ҳеч кима,
Бир ўзингдан қилдим таъма,
Бандангга ҳеч ёлвортирма.

Йигит учун муқаддас ор,
Ғурурсиз яшамоқ бекор,
Бошим тик бўлгай барқарор,
Эл-улида уялтирма.

Тоқатим йўқ ёлғонларга,
Тухмат ҳамда бўҳтонларга,
Нафратим кўп нодонларга,
Ёмон билан саташтирма.

Ўқиб айтган ҳар бир сўзим,
Оқил бўлгай ўғил-қизим,
Иснодда қолмайин ўзим,
Гулдек юзим қорайтирма.

Азимжон шиори сабр,
Қаноатда гўзал умр,
Берганингга қилдим шукр,
Тўғри йўлдан адаштирма.

Банда ризқ беролмайди

Яратган бир буюк ҳокон,
Амридадур еру-осмон,
Банда бандага ҳеч қачон,
Билгин, ризқ беролмайди,
Буни нодон билолмайди.

Ненидир айлаб баҳона,
Насибанг сочар ҳар ёна,
Тангридан келган фармона,
Жонзод қарши чиқолмайди,
Буни нодон билолмайди.

Омади келганлар гоҳо,
Ўзим топдим, дейди танҳо,
Агар бермаганда Худо,
Бой бир мушук боқолмайди,
Буни нодон билолмайди.

Ҳаққа фидо мард жон-тани,
Буюк туйғу -инсон шаъни,
Сўзларимдан ол бир маъни,
Ёлғон-ростни йиқолмайди,
Буни нодон билолмайди.

Ўтдим олтин- тиллони, де,
Соф бўлиб, ор-ҳаёни де,
Азимжон бир Оллоҳни де,

Номард ёқанг тутолмайди,
Буни нодон билолмайди.

Оллоҳнинг айтгани бўлар

Фармонга бўйин сунмайин,
Ризқингга шукр қилмайин,
Туну-кун югур тинмайин,
Худонинг бергани бўлар,
Оллоҳнинг айтгани бўлар.

Сен ўзингча бир бўлжақсан,
Дарров дунёни олжақсан,
Хаёлда нелар қилжақсан,
Такдирга битгани бўлар,
Оллоҳнинг айтгани бўлар.

Ғам босганни кўнглин тилма,
Адашганни мазах қилма,
Бандасан, бандадан кулма,
Ҳар бошга солгани бўлар,
Оллоҳнинг айтгани бўлар.

Тангри ёрлақаса уни,
Гадо бой бўлар бир куни,
Эсингдан чиқарма шуни,
Ҳақнинг буюргани бўлар,
Оллоҳнинг айтгани бўлар.

Ёлғончи гўёки бир туш,
Рухинг учар мисоли қуш,
Осмонда юрма пастга туш,
Ўзининг чизгани бўлар,
Оллоҳнинг айтгани бўлар.

Азимжон сабрли банда,
Шукрни қилмайди канда,
Инсон, ҳеч илож йўқ санда,
Ёзғитга ёзгани бўлар,
Оллоҳнинг айтгани бўлар.

Эртага йўқ

Омонатдир тандаги жон,
Ўткинчидир ҳар бир инсон.
Ўйлаб ақл-ҳушим ҳайрон,
Бугун кўрган эртага йўқ.

Умрим бўйи синов қилдим,
Соғ, касал демаскан, кўрдим.
Шум ажал ҳақлигин билдим,
Бугун кўрган эртага йўқ.

Ўтган кетар келмас бўлиб,
Ўғил-қиз қолар диз уриб.
Тавба, дейман ёкам тутиб,
Бугун кўрган эртага йўқ.

Шунда ҳам кўзлар оч гоҳо,
Молу давлат излар танҳо.
Кимга вафо қилган дунё,
Бугун кўрган эртага йўқ.

Бир-бирова кўл берайлик,
Ҳаммага умр тилайлик.
Бир азиз меҳмон бўлайлик,
Бугун кўрган эртага йўқ.

Азимжон, сен Аллоҳни бил,
Мингни кўриб бир фикр қил.

Берган дамига шуқр қил,
Бугун кўрган эртага йўқ.

Арзирмикан

Тўрт ён чопармиз бош уриб,
Шону-шуҳрат, дунё қувиб.
Ташлаб кетармиз мол йиғиб,
Югуришга арзирмикан?

Инсоннинг умри жуда кам,
Саксон, юз йил гўё бир дам.
Ҳасрат қилиб, нолиб одам,
Куюнишга арзирмикан?

Мол топамиз кўп кураниб,
Бўш кетамиз минг чираниб.
Дунё йиғамиз қувониб,
Суюнишга арзирмикан?

Оллоҳ шуни ҳукм этган,
Ким келибди -бари ўтган,
Яхши навбатинда кетган,
Кеч қолишга арзирмикан?

Номи “Ёлғончи дунё”да,
Ўтар отли ҳам пиёда.
Берган умридан зиёда,
Тиланишга арзирмикан?

Азимжон, ёзсанг ёз кўркмай,
Зинҳор яхшига тош отмай.

Бекор ётма, ижод этмай,
Кўп ухлашга арзирмикан?

Айб кимда?

Қуёш ўз жойидан чиқса ҳар куни,
Ой ҳам ўз шуъласин сочса ҳар туни,
Замон ўзгарди деб айблаймиз уни,
Айб бизлардами, ёки замонда?

Ёқмаса ўғилга падарнинг сўзи,
Онани хор қилса келин ё қизи,
Қайда қолди айтинг, уларнинг юзи,
Айб бизлардами, ёки замонда?

Ака-укасидан ўзмокни ўйлар,
Ука-акасини чалмокни ўйлар,
Бузилди ҳаёт, деб баъзилар йиғлар,
Айб бизлардами, ёки замонда?

Тарозидан урса, бу қандай савдо?!
Йигитдан ор кетса, кўп қиздан ҳаё,
Яхшиям ер ютмай турибди дунё,
Айб бизлардами, ёки замонда?

Ҳалол -ҳаром фарқин билмас баъзилар,
Олтин, тилло йиғмоқ бўлди орзулар,
Қарғашар замонни келса қайғулар,
Айб бизлардами, ёки замонда?

Ҳали яхшилар кўп, ҳаёт фаровон,
Кўнгли пок инсонлар бўлишсин омон,

Жавобин тополмай Азимжон ҳайрон,
Айб бизлардами, ёки замонда?

Зинҳор

Оллоҳ буюрган йўлдан юр,
Ўзингча йўл тутма зинҳор.
Нафсингни тий, насибанг тер,
Шайтонга эрк берма зинҳор.

Турсанг бир юмушга яраб,
Олгувчи бўлмагин сўраб.
Кишининг қўлига қараб,
Азиз бошни эгма зинҳор.

Ҳаммадан зўр бой бўлай деб,
Уй эмас қаср курай деб.
Беш кун маишат қилай деб,
Иймонингни сотма зинҳор.

Ёзғитдан чиқо билмассан,
Қуш бўлиб учо билмассан.
Орқалаб кето билмассан,
Бойликга ҳирс қўйма зинҳор.

Мазмунли яшаш муддао,
Соғлигинг тила аввало.
Ёлғончи, гирдобли дарё,
Ғафлат босиб чўкма зинҳор.

Худо берса, киссанг тўлар,
Касбу-коринг ривож бўлар.

Азимжон бир шуни тилар,
Номусингдан кечма зинҳор.

Куйламайинму?

Ўйлаб-ўйлаб бўлдим тунлари бедор,
Номусдан, виждондан мансаб устувор,
Яратган Аллоҳни унутганлар бор,
Ё ман бу гапларни ўйламайинму,
Айтинг, биродарлар, йиғламайинму?

Ўғил ўз ҳазинда кайфини сурар,
Хаста ота муштоқ йўлга термулар,
Бу ҳолатни кўриб шайтон шод кулар,
Ё ман бу гапларни ўйламайинму,
Айтинг, биродарлар, йиғламайинму?

Яхшилар номига доғ тушар гоҳо,
Ёмонни мақташар, у дея танҳо,
Бунча нағмаси кўп, алдоқчи дунё,
Ё ман бу гапларни ўйламайинму,
Айтинг, биродарлар, йиғламайинму?

Дастурхон устида қадрли дўстлар,
Ишинг тушиб борса хас, чўпдан пастлар,
Дўстидан аразлар, қалбида қасдлар,
Ё ман бу гапларни ўйламайинму,
Айтинг, биродарлар, йиғламайинму?

Ўзбекнинг қизлари ҳаёли бўлар,
Кесилган сочларнинг заволи бўлар,
Утилган қошларнинг саволи бўлар,
Ё ман бу гапларни ўйламайинму,
Айтинг, биродарлар, йиғламайинму?

Тинч замонга шукр қилгувчилар кўп,
Ота-она қадрин билгувчилар кўп,
Аллоҳнинг измида юргувчилар кўп,
Ё ман бу гапларни ўйламайинму,
Азимжон, шод бўлиб куйламайинму?

Яшайверамиз

Синовларга кўксимиз тутиб,
Дард келганда юракга ютиб,
Бахтли, шодон кунларни кутиб,
Орзу қилиб яшайверамиз.

Қолмайлик деб уят, иснодга,
Пок кўнгил-ла боқиб ҳаётга,
Етармиз деб, бир кун муродга,
Умид этиб яшайверамиз.

Сажда қилиб, асраб иймонни,
Қузғунлардан сақлаб виждонни,
Суйиб Ҳақни, қувиб шайтонни,
Аллоҳим, деб яшайверамиз.

Ўғил-қизга сўраб бахт, камол,
Кўрмасин деб ҳаётда завол,
Яхши ният, ўйимиз ҳалол,
Тўйлар кутиб яшайверамиз.

Чархфалакдек айланиб дунё,
Умр оқар мисоли дарё,
Гоҳ ғам чекиб, шод бўлиб гоҳо,
Йиғлаб, кулиб яшайверамиз.

Азимжон, келсин дуомиз деб,
Аллоҳ эшитгай нидомиз деб,

Кимгадир тегар фойдамиз деб,
Шеърлар ёзиб яшайверамиз.
Худойим, деб яшайверамиз.

Озгина

Дабдабанг жонимга тегди,
Дўстим, камтар бўл озгина.
Манманни эл ҳам хушламас,
Дўстим, камтар бўл озгина.

Кибру-ҳаво кимга керак,
Таккаббурсан, ҳам тош юрак,
Измингда бўлса ҳам фалак,
Дўстим, камтар бўл озгина.

Мақтанмай туролмайсанми?
Гердаймай юролмайсанми?
Хақ қулисан, билмайсанми?
Дўстим, камтар бўл озгина.

Капчанг келмай ҳеч ишга сан,
Тўйган хўроздек шишасан,
Бир кун тик бўйинг тушасан,
Дўстим, камтар бўл озгина.

Оллоҳ ҳаммани тенг кўрар,
Насиба, ризқни у берар,
Азимжон, ўзинг бос, деяр,
Дўстим, камтар бўл озгина.

Бу дунё

Ким бор, айтинг, армони йўқ,
Нолишлари, фиғони йўқ,
Сирларининг поёни йўқ,
Сехрли жумбоқ бу дунё.

Юракни тирнар бир туйғу,
Адоғи йўқ ният, орзу,
Оёқ остида ғам, қайғу,
Бунчалар қийноқ бу дунё.

Йиғламассан ё кулмассан,
Доим ғоз бўлиб юрмассан,
Эрта не бўлар, билмассан,
Сўнги йўқ сўроқ бу дунё.

Сезмассан маст юрганингни,
Ўз бағрингни тилганингни,
Топганингда суйганингни,
Айрилиқ, фироқ бу дунё.

Гоҳо яхшини қийнайди,
Гоҳо ёмонни сийлайди,
Балки шундайин синайди,
Қилмиши аҳмоқ бу дунё.

Хақ амрига қарши туриб,

Ношукр бўлма оҳ уриб,
Азимжон, яша шод бўлиб,
Қанчалар қайноқ бу дунё.

Йигитни

Бир қориндан тушган ининг,
Қиё боқмас чўккан кунинг,
Аллоҳдан сўра ҳар даминг,
Йигитнинг бахти ётмагай,
Ҳеч қачон иши қайтмагай.

Дастурхонинг бўшаб қолар,
Дўсту ёринг четга олар,
Ёлғиз ота-онанг куяр,
Йигитнинг бахти ётмагай,
Ҳеч қачон иши қайтмагай.

Қўлдан кетса амалларинг,
Қуёндир ишонганларинг,
Мўрт чиқар суянганларинг,
Йигитнинг бахти ётмагай,
Ҳеч қачон иши қайтмагай.

Номардга берса давронни,
Босқилар элни, дўғғонни,
Шу сабаб ҳар мард ўғлонни,
Йигитнинг бахти ётмагай,
Ҳеч қачон иши қайтмагай.

Азимжон бир солиҳ банда,
Ҳақ дейди то жон бор танда,
Сажда қилиб сўрар кунда,

Йигитнинг бахти ётмагай,
Ҳеч қачон иши қайтмагай.

Қондошларинг

Дунё топсанг эсдан чиқар,
Оға-ини, қондошларинг.
Бахтинг ётса ташлаб қочар,
Суянган елкадошларинг.

Йигитга бўлгай Оллоҳ ёр,
Бошқани ёрдами бекор,
Ишон, шод бўлгувчилар бор,
Қондек оқса кўз ёшларинг.

Синаб берар мол-дунёни,
Билмассан келар балони,
Балки, юраги қароми
Ишонганинг, сирдошларинг?

Соғ-омон юрсанг бўлгани,
Ризқингни терсанг бўлгани,
Ўқ кўрмай ўтсанг бўлгани,
Ғам кўрмагай издошларинг.

Азимжон, дуо қил эрта-кеч,
Дўстларинг ўқинмагай ҳеч,
Душманинг суюнмагай ҳеч,
Метиндан қил бардошларинг.

Элдир

Осмонни кўп қилма ҳавас,
Тутиб турган ердир сени.
Унутма шуни бир нафас,
Одам этган элдир сени.

Мақтов, олқишларга учиб,
Дўст, қадрдон эздан чиқиб,
Ҳатто ўзлигинг унутиб,
Етганинг бир пулдир сени.

Аллоҳим давлат берди, деб,
Энди омадим келди, деб,
Елкамга шамол тегди, деб,
Ишонганинг елдир сени.

Бир умр орзу қилганинг,
Бойлик излаб югурганинг,
Шон-шавкат, шуҳрат, деганинг,
Ёниб битган кулдир сени.

Азимжон эслатди -қўйди,
Очқўзлигинг бошинг ейди,
Билдим бу сўз бағринг ўйди,
Эшитжакинг шулдир сени.

Сезмабмиз

Кечагина гўдак эдик,
Қайғу билмас, қувноқ эдик,
Гўё ёшлик мангу дердик,
Умр ўтганин сезмабмиз.

Ҳали ўзимиз ёш билиб,
Ўспириндек бебош билиб,
Яшайвердик шўхлик қилиб,
Чарх айланганин сезмабмиз.

Мана, сочга ҳам оқ қўнди,
Юзга оз-моз ажин урди,
Болалик бир эртақ энди,
Қўлдан кетганин сезмабмиз.

Фарзандлар бўйимизга тенг,
Орзуси, ўйимизга тенг,
“Шулар завол бўлмасин” денг,
Бўйи етганин сезмабмиз.

Озгина ўзгариш вақти,
Ўғил-қизни ўйлаш вақти,
Набиралар суйиш бахти,
Етиб келганин сезмабмиз.

Азимжон, булбулдек сайраб,
Яшаш керак экан яйраб,

Куларман, кўзгуга қараб,
Даврон ўтганин сезмабмиз.

Ҳисоб-китобли

Эй одамзот, ютқазма,
Вақтни қўлдан кетказма,
Фурсатингни ўтказма,
Умринг ҳисоб-китобли.

Нафас олганда инсон,
Умрин арралар, ишон,
Оғиздан кириб чиққан,
Даминг ҳисоб-китобли.

Шундай экан яша шод,
Сендан из қолсин обод,
Бир бор берилган ҳаёт,
Кунинг ҳисоб-китобли.

Беҳуда вақт йўқотма,
Йўлбарс бўл, изга қайтма,
Ҳали кундузинг айтма,
Тунинг ҳисоб-китобли.

Азимжон, шундай дунё,
Бошда ҳар дам минг ғавғо,
Ношукр бўлма асло,
Шукринг ҳисоб-китобли.

Шукр қил

Шу кунга етганинг учун,
Тинч-омон юрганинг учун,
Фонийга келганинг учун,
Ҳар нафас, ҳар дам шукр қил.

Камтар бўлгин гапирганда,
Ўзинг бос омад келганда,
Ошиқма давлат берганда,
Йўғинда оз-моз сабр қил.

Ғамда енгилма, бўл бардам,
Орзуға етарсан кам-кам,
Изингни ўйлаб бор ҳар дам,
Етти ўлчаб, сўнг фикр қил.

Бўлма бебош, манман, мағрур,
Суя, ким кўмакка зарур,
Чиранма, кучингдан бевур*,
Мингни кўр, кейин зикр қил.

Азимжон, ният эзгулик,
Иш эт битта ном қолгулик,
Ёшларга ибрат бўлгулик,
Гўзал, чиройли умр қил.

Бевур-беҳуда

Умр

Суйиб яша кундуз, тунни,
Қадрига ет ҳар бир кунни,
Эрта, топмайсан бугунни,
Умр ўтар шунчалар тез.

Кечаги гўдак улғаяр,
Ўсиб, униб катта бўлар,
Бел букчаяр, ҳасса олар,
Умр ўтар шунчалар тез.

Қани сўлмаса гул боғлар,
Ёшлигинг, чиройли чоғлар,
Инсонни ўртар шу доғлар,
Умр ўтар шунчалар тез.

Ҳаёт -дарё, тошиб оқар,
Кўзни очиб юммай ўтар,
Чироқдек ялп этиб ўчар,
Умр ўтар шунчалар тез.

Инсон билса кетмоғини,
Ёлғончидан ўтмоғини,
Ранжитмасди бир-бирини,
Умр ўтар шунчалар тез.

Азимжон, келдингми, яша,
Яхшилик қил, ҳалол ишла,

Ҳаммани покликга бошла,
Умр ўтар шунчалар тез.

Қарз

Бир одамдан қарз олганда,
Кўрсанг рангинг бўлар сомон.
Жонинг чиқар сўраганда,
Нокаسدан қарз олсанг ёмон.

Зарур этмагай номардга,
Гаппи йўқ сўз солсанг мардга,
Кўпликда қилар шарманда,
Пасткашдан қарз олсанг ёмон.

Сурбетлигини қўймайди,
Устамасини ўйлайди,
Бору йўқингга турмайди,
Судхўрдан қарз олсанг ёмон.

Қарздан кўрққанлар тинч яшар,
Қарздорлик ҳар йўлга бошлар,
Бўша сўзлаб, кўнглинг ғашлар,
Безбетдан қарз олсанг ёмон.

Ўзидан ўзгага асло,
Зор қилмагай Қодир Худо,
Миннат бўлар ҳар доимо,
Билмасдан қарз олсанг ёмон.

Қаттиқ нон еганинг яхши,
Оч-юпун юрганинг яхши,
Камбағал бўлганинг яхши,
Нодондан қарз олсанг ёмон.

Азимжон, бор-йўқ сабр қил,
Соғ юрганингга шукр қил,
Омонат Аллоҳдан, шод бўл,
Иблисдан қарз бўлсанг ёмон.

Боридан-йўғи

Бемор пайтинг хизматингда бўлмаса,
Ярим кўнглинг бутун қилиб билмаса,
Кекса чоғинг суянчинг бўлолмаса,
Бундай ўғил-қизнинг боридан-йўғи.

Обод этолмаса босган изингни,
Оқлолмаса берган нону-тузингни,
Ёруғ қилолмаса агар юзингни,
Бундай ўғил-қизнинг боридан-йўғи.

Оппоқ сочинг ҳурматини билмаса,
Хизматингда “лаббай”, дея турмаса,
Кучдан қолганингда мадор бўлмаса,
Бундай ўғил-қизнинг боридан-йўғи.

Сўрамаса кекса ота ҳолини,
Эшитмаса мунис она зорини,
Миннат билан берса бурда нонини,
Бундай ўғил-қизнинг боридан-йўғи.

Азимжон, кексалик ета билсанг бахт,
Азиз бўлсанг, шудир давлат, шудир тахт,
Нақобил фарзандлар чораси йўқ дард,
Бундай ўғил-қизнинг боридан-йўғи.

Боланг эса болам дер

Фарзандлар –жоним, дединг,
Томирда қоним, дединг,
Сизники борим, дединг,
Боланг эса болам дер.

Мурод этиб бўйига,
Сарпо йиғдинг тўйига,
Бир келмадинг ўйига,
Боланг эса болам дер.

Отангдан азиз кўрдинг,
Онангдан азиз билдинг,
Бор меҳринг унга бердинг,
Боланг эса болам дер.

Унга дединг йиғганинг,
Териб-тутиб топганинг,
Эсида йўқ боққанинг,
Боланг эса болам дер.

Бедор бўлиб тун, кеча,
Кутдинг йўлин бир неча,
Ором билмадинг пича,
Боланг эса болам дер.

Азимжон айтди-қўйди,
Кўрганин хатга терди,

Бошқа яна не дерди,
Боланг мудом болам дер.

Ёмон хотин

Сочингга оқ тушар ўттиз ёшингда,
Эс-хуш бўлмас жанжал тўла бошингда,
Азроил ўтирган каби қошингда,
Ёмон хотин жаҳаннамдан нишондир.

Пиширган овқати кунда минг миннат,
Ҳаётда орзуси фақат зеб-зийнат,
Эрини ер қилиб, айлар беҳурмат,
Ёмон хотин жаҳаннамдан нишондир.

Ундан яхшироқдир уч бошли аждар,
Юввош десанг, шишиб боради баттар,
Қарғиш тўрвасидан оқади заҳар,
Ёмон хотин жаҳаннамдан нишондир.

Уйини супурмас бўйини безаб,
Эри юрар ангса кирини гизлаб,
Ова-қўшнини ҳам учирар тузлаб,
Ёмон хотин жаҳаннамдан нишондир.

Ош-овқатин маълуми йўқ фарзандлар,
Она бир ён кетса, шундай хурсандлар,
Бу онага хайф бўлсин жаннатлар,
Ёмон хотин жаҳаннамдан нишондир.

Эшикни очолмас дўст -ёр, бир меҳмон,
Игна ютган итдек эр юзи сомон,
Кўрсатмасин умматига ҳеч қачон,
Ёмон хотин жаҳаннамдан нишондир.

Инсоф берсин ҳар бир аёл зотина,
Оллоҳ ҳурмат берди эркак одина,
Азимжон, шукр қил яхши хотина,
Ёмон хотин жаҳаннамдан нишондир.

Бахт

Ҳар бир кўзга нур бергай,
Бу дунёни кўрмоқ -бахт.
Бор мучаси соғ бўлгай,
Соғу-омон юрмоқ -бахт.

Ҳалол еб, ҳалол ишлаб,
Меҳнат қилиб, тинч яшаб,
Кеч келганда ёнбошлаб,
Эрта саҳар турмоқ -бахт.

Ёлғизлик Аллоҳга хос,
Жуфт берса қалбингга мос,
Бир-биринг қилиб эъзоз,
Севилмоқ ҳам севмоқ -бахт.

Ўғлинг бўлса иймонли,
Қизинг бўлса хаёли,
Келин берса иболи,
Набиралар севмоқ -бахт.

Келсак-да биз меҳмонга,
Тилагим ҳар инсонга,
Кириб саксон, тўқсонга,
Кўлга ҳасса олмоқ -бахт.

Эзгуликдан тахт курсанг,
Бир корга яраб турсанг,

Кимгадир керак бўлсанг,
Азимжон, яшамоқ -бахт.

Кулма

Куз, қиши бор, доим гулбахор бўлмас,
Истак, орзу доимо тайёр бўлмас,
Ҳамма ҳам бой, ҳамма мансабдор бўлмас,
Рўзғор учун меҳнат қилгандан кулма.

Кулма ямоқ чопон кийгандан зинҳор,
Одамзотнинг бойлиги -ғурури бор,
Қалбда иймон, виждон бўлгай устувор,
Ҳалол яшаб, ҳалол егандан кулма.

Ёлғон дунё, ўткинчидир, оч кўзинг,
Икки дунё ёруғ бўлгай гул юзинг,
Туғишганга ёқмаса-да рост сўзинг,
Қилич келса, ҳақни дегандан кулма.

Чин маконга саҳоватга тўлиб бор,
Молинг қолар, савобларинг олиб бор,
Йўлин йўқотганни йўлга солиб бор,
Азимжон, зинҳор адашгандан кулма.

Хотин топса

Оила устуни эркак,
Топувчи, боқувчи демак,
Жони соғ эрнинг ишими-
Хотин топса ётиб емак.

Эр топганда барака бор,
Майли суянч бўлсин ночор,
Охир замондан шум хабар,
Хотин топса ётиб емак.

Бизнинг юртда аёл азиз,
У муқаддас, қалби нафис,
Ўзбекга ярашмас ҳаргиз,
Хотин топса ётиб емак.

Юртма-юрт кезса аёл зот,
Мўмин йигитга бу иснод,
Менимча, жуда ҳам уят,
Хотин топса ётиб емак.

Ўйламай сўзлаб, Азимжон,
Кўнгилга тегма ногаҳон,
Барибир, барибир ёмон,
Хотин топса ётиб емак.

Кетгувчимиз

Дўстлар, ёлғон айвонига,
Бир-бир келиб кетгувчимиз.
Гўёки жанг майдонига,
Синов учун келгувчимиз.

Буни таъриф қилиш кийин,
Ҳаёт -қимор, қизиқ ўйин,
Беш кун бурун, беш кун кейин,
Чин манзилга етгувчимиз.

Ҳақ ҳаққин барибир олар,
Ким кетмади, ким ҳам қолар,
Ажал дамда чанггал солар,
Барчамиз ҳам ўтгувчимиз.

Айланмай ношуд харобга,
Улгурайлик кўп савобга,
Бир куни ҳисоб -китобга,
Ҳузурига боргувчимиз.

Яшашга келдик ҳаётга,
Инсон қолмагай иснодга,
Олти оёқли ғиротга,
Вақти келса мингувчимиз.

Фоний номли кошонада,
Ким масжид, ким майхонада,
Нима бўлса пешонада,
Биз куллари кўргувчимиз.

Оллоҳга сиғин, Азимжон,
Ҳар танда омонат бу жон,
Қачон сўраса, у меҳмон,
Ҳеч илож йўк, бергувчимиз.

Аёл кутса

Аёл бўлса оқил, лобар,
Эр мис топса, дейди гавҳар,
Эркак бўлмайди дарбадар,
Уйда яхши аёл кутса.

Кўчадан келганда чарчаб,
Жуфтинг чиқса кўзи яшнаб,
Тани, жонинг кетар яйраб,
Уйда яхши аёл кутса.

Ўғил-қиздан тинч бўларсан,
Суянч борлигин биларсан,
Ҳар дам хотиржам юрарсан,
Уйда яхши аёл кутса.

Нону-ошинг, чойинг тайёр,
Саранжом уй, жойинг тайёр,
Йигитга ўзга не даркор,
Уйда яхши аёл кутса.

Бир дам ўтса кўргинг келар,
Уйингга югургинг келар,
Бошингга кўтаргинг келар,
Уйда яхши аёл кутса.

Азимжон, чироғинг ёқиб,
Йўлларингга кўзин тутиб,
Бахт-оиланг обод этиб,
Уйда яхши аёл кутса.

Ўғил

Ўғил кўрдим, деб шод бўлиб,
Тўйлар этиб, кўчкор сўйиб,
Яхши ният, умид қилиб,
Юрганинг бекор бўлмагай.

Ўғлинг доно бўлса, бахтинг,
Нодон бўлса йиқар тахтинг,
Учар эс-хушинг, ҳам ақлинг,
Фарзандинг беор бўлмагай.

Фарзанд берса, изинг тутса,
Ўлсанг, чироқингни ёқса,
Эл-юртдан раҳмат эшитса,
Ундан ҳеч озор бўлмагай.

Болангни шох, подшо билиб,
Ўстирсанг, эркатой қилиб,
Иш қилмаса бўша юриб,
Қўлида касб, кор бўлмагай.

Тарбия қил болалиқдан,
Одат бўлмас ҳар қилиқдан,
Фарзандинг қилган шўхликдан,
Бошинг шармисор бўлмагай.

Азимжон тилаги, сўзи,
Ўчмагай ҳеч банда изи,
Умид этган ўғил-қизи,
Икки дунё хор бўлмагай.

Суюнтирма

Қадрдоним, қадинг тик тут,
Қайғу-ғамларингни унут,
Бу фонийдан шод бўлиб ўт,
Душманларни суюнтирма.

Инсонсан, шаънингни сақла,
Яқинлар ишончин оқла,
Харом молга қиё боқма,
Шайтонларни суюнтирма.

Сабр-минг бир дардга малҳам,
Оқилларга Оллоҳ ҳамдам,
Ақлингга иш буюр ҳар дам,
Нодонларни суюнтирма.

Азимжон, Роббингдан тилаб,
Яша юртга тинчлик сўраб,
Худо қарғаганни сийлаб,
Ёмонларни суюнтирма.

Аллоҳга илтижо

Аллоҳим ҳар бир бандани,
Ўқ кўрсатиб йиқмагайсан.
Ҳар отани, ҳар онани,
Болам, деб йиғлатмагайсан.

Берганингга “шукр” дедик,
Ўзингни паноҳ деб билдик,
Кечир агар гуноҳ килдик,
Болам, деб йиғлатмагайсан.

Бармоғига ногоҳ тикон,
Кирса ҳам қийналар бу жон,
Караминг кенг, буюк Раҳмон,
Болам, деб йиғлатмагайсан.

Биларман, ёлғончи ҳаёт,
Ёш умрин қилмагин барбод,
Бошни уриб, чекиб фарёд,
Болам, деб йиғлатмагайсан.

Қон ёшга тўлмагай кўзлар,
Сарғайиб сўлмагай юзлар,
Изда қолгай ўғил-қизлар,
Болам, деб йиғлатмагайсан.

Ҳеч банда бевақт ўтмагай,
Инсон чироғи ўчмагай,
Илтижом беҳуд кетмагай,
Болам, деб йиғлатмагайсан.

Ким чекса бундай балони,
Охи куйдирар дунёни,
Ўтдим бойликни, тиллони,
Болам, деб йиғлатмагайсан.

Азимжонман, сен туфайли,
Билим, касб -кор бердинг, балли,
Мани жоним олгин, майли,
Болам, деб йиғлатмагайсан.

Ёдда тут

Бир бўлай деб кўп уринма.
Мансаб амалга берилма.
Осмонга кўп ҳам талпинма.
Ўз оёқ остинг ёдда тут.

Парвоз чиройлидир балки,
Лекин кўниш жуда хавфли,
Она ер доим ишончли,
Ўғлисан, аслинг ёдда тут.

Мол топсанг, бўлсин ҳалолинг,
Юртга тегмасин малолинг,
Фаришталарда хаёлинг,
Инсонсан, исминг ёдда тут.

Сув билан тупроқ экан тан,
Демак, замин бизга ватан.
Ё ойдан тушганмисан сан,
Тупроқдир аслинг, ёдда тут.

Қанча олтин, дур йиғсанг-да,
Искандардек юрт олсанг-да,
Тўқсон, юз ёшга кирсанг-да
Ер бўлар жисминг, ёдда тут.

Ер табаррук, дер боболар
Кўзига суртар момолар.
Аждодинг –Одам, Ҳовволар
Азимжон, наслинг ёдда тут.

Дуоларин олиб қол

Отанг қўлларин ўпиб,
Пешонангга суриб қол.
Онангни ризо этиб,
Дуоларин олиб қол.

Фарзанд, оҳ чекмай десанг,
Афсусда қолмай десанг,
Изимни ёқмай десанг,
Дуоларин олиб қол.

Сихатгоҳларга обор,
Макка тиллога юбор,
Оиланг бўлар гулзор,
Дуоларин олиб қол.

Аяма ширин сўзинг,
Хизматида бўл ўзинг,
Қайтарар ўғил -қизинг,
Дуоларин олиб қол.

Ота-ю она меҳмон,
Кетса қайтмайди, ишон,
Сеники бўлар даврон,
Дуоларин олиб қол.

Жеркма кекса холида,
Яйраб ўсдинг боғида
Сийлаб тирик чоғида
Дуоларин олиб қол.

Аллоҳим кўриб турар,
Сарфлайвер, ўрни тўлар,
Бирингга мингни берар,
Дуоларин олиб қол.

Борсан улар туфайли,
Ўрни билинар ҳали,
Ҳақ учун бўлсин, майли,
Дуоларин олиб қол.

Қарғиши –ўқ, тугатар
Дуолари яшнатар,
Ҳаётинг обод этар,
Дуоларин олиб қол.

Азимжонни дўст билсанг,
Шу гал сўзимга кирсанг,
Эртадан умид қилсанг,
Дуоларин олиб қол.

Оқ фотиҳа

Қайга борса қадри баланд, ишонинг,
Оллоҳ берар унга мадад, ишонинг,
Юзи қизил, тили новвот, ишонинг,
Отасидан оқ фотиҳа олганнинг.

Фаришталар таъзим қилар йўлида,
Ҳизр бобо ҳамроҳ ўнгу сўлида,
Жаннат гули ўсар ҳаёт боғида,
Онасидан оқ фотиҳа олганнинг.

Айтган сўзи яқин бўлар юракка,
Усиз ўтмас тўйу-базм, марака,
Топиш- тутишинда бўлар барака,
Устозидан оқ фотиҳа олганнинг.

Нони бутун бўлар, уй-эли бўстон,
Ниятларин бажо айлайди Раҳмон,
Юки ерда қолмайди бил, Азимжон,
Элу юртдан оқ фотиҳа олганнинг.

Бало курсин

Кўп мағрур тутдирар ўзни,
Шувут этар гулдек юзни,
Кўр қилади очик кўзни,
Кибр деган бало курсин.

Салом бердирмас каттага,
Тилни йўлатмас тавбага,
Дўзахга тикар эртага,
Кибр деган бало курсин.

Нимаики берса Худо,
Манман тан олмайди асло,
Диндан ҳам оздирар ҳатто,
Кибр деган бало курсин.

Она ер эсдан чиқади,
Бурун осмонга кетади,
Бир кун бошга ҳам етади,
Кибр деган бало курсин.

Бирман, бирман, дейди кўнгил
Зўрман, зўрман, дейди кўнгил
Сўнг иймонни ейди кўнгил,
Кибр деган бало курсин.

Душмани қилар Аллоҳнинг,
Жазоси осий, гумроҳнинг,
Энг оғиридир гуноҳнинг,
Кибр деган бало курсин.

Азимжон кўрдинг шум ҳаёт,
Ўтар, кетар бир зум ҳаёт,
Инингни ҳам айлайди ёт,
Кибр деган бало курсин.

Дўстингни сотма

Шухратга, мансабга учиб,
Бойликга, давлатга учиб,
Беш кунлик ишратга учиб,
Дўстингни сотма, дўстингни.

Кўча чангитиб ўсгансан,
Бир майизни бўлишгансан,
Ваъдалашиб, аҳд қилгансан,
Дўстингни сотма, дўстингни.

Агар ким нима деса ҳам,
Озгина кўнглинг қолса ҳам,
Ҳаёт, у сендан кечса ҳам,
Дўстингни сотма, дўстингни.

Йўғида кўмакдоши бўл,
Дард чекса, елкадоши бўл,
Қалбига кир, сирдоши бўл,
Дўстингни сотма, дўстингни.

Азимжон фидо дўст учун,
Дилингда сақлама тугун,
Майли, у сотсин, лекин сен,
Дўстингни сотма, дўстингни.

У қандайин

(Баъзи бир ёшига ярашмайдиган
қилиқларни қиладиганлар кўриб)

У қандайин ота-она,
Фарзандларидан ор қилса,
Ўз ҳаловати деб яна,
Ўғил-қизини хор қилса.

Ўйлаб гапирмай ҳеч сўзни,
Шувут этса гулдек юзни,
Ноҳақ қарғаб ўғил-қизни,
Ўзидан кўп безор қилса.

Ёки тирик етим қилиб,
Мурғак қалбларини тилиб,
Ўзи кайфу-сафо суриб,
Ўғил-қизга озор қилса.

Одамга ўхшамайдиган,
Фақат ўзин ўйлайдиган,
Ёшига ярашмайдиган,
Қилиқларни такрор қилса.

Азимжон, сен шуни билгил,
Соч оқига шукр қилгил,
Фарзандларни ўйлаб юргил,
Агар ёшлик хумор қилса.

Мехнатларингдан

Хотиржам, тинч яшолмаймиз,
Ҳатто ўйнаб-кулолмаймиз,
Эркин нафас ололмаймиз,
Ғийбатчи, ғийбатларингдан.

Яхшиларнинг бағрин тилма,
Ноҳақ гапни ҳеч гапирма,
Гул юзларни қаро қилма,
Тухматчи, тухматларингдан.

Айтилмайди хайру эҳсон,
Бунча мақтандинг, эй нодон,
Саховат ўртада хайрон,
Миннатчи, миннатларингдан.

Бошга кўтариб дунёни,
Тўхтатмай нолиш, ғавғони,
Тинч кўй Яратган Худони,
Ҳасратчи, ҳасратларингдан.

Азимжон, ҳақни сўзлаб юр,
Ёмонни бағрин тузлаб юр,
Фақат эзгулик кўзлаб юр,
Савоб иш, мехнатларингдан.

Кулманг яна

Ўйламай иш қилиб зинҳор,
Бир мўминга берманг озор,
Ким бўлмасин муҳтож, ночор,
Ахволидан кулманг яна.

Тўрга ўтириб бой келса,
Қувманг ғариб меҳмон бўлса,
Гадо бой бўлар Хақ берса,
Қисқа фикр қилманг яна.

Оллоҳ учун ҳаммамиз бир,
Ёзғит, пешонада муҳр,
Худо деб яшанг бир умр,
Шайтонга дўст бўлманг яна.

Тоза қалб -инсон бойлиги,
Фарзанддир вақти-чоғлиги,
Давлатдир жоннинг соғлиги,
Ўзга бойлик сўрманг яна.

Азимжон, кўнглимни очдим,
Сирларимни сизга сочдим,
Юракда борини ёздим,
Мендан хафа бўлманг яна.

Қадр-қимматсиз қўшни

“Уй олмагин -қўшни ол”,
Қадимдан бор бу мақол,
Тик қоматинг қилар дол,
Қадр-қимматсиз қўшни.

Пок номингга тош отар,
Йўқ айбинг кавлаб топар,
Кўрса, ит каби қопар,
Номус-ибосиз қўшни.

Ҳамсоям деб суйолмас,
Тўйингда тик туролмас,
Бахт-иқболинг кўролмас,
Беор-уятсиз қўшни.

Қилмас иззат-ҳурматинг,
Сўзлар мудом ғийбатинг,
Сийлар бўлса мансабинг,
Шарми ҳаёсиз қўшни.

Ким унинг қадрин билмас,
Азимжон қўшним демас,
Бу шеър сиз учун эмас,
Кўнгли ғуборсиз қўшни.

Чироғинг ёқмоққа

Ҳақ буюрса зурёд қолар,
Ўлсанг, чироғинг ёқмоққа.
Бари эртақга айланар,
Фурсат етса қўз юммоққа.

Молу-дунё излаб нодон,
Бунчалар бўлмасанг сарсон,
Дунёга келдингми, инсон,
Қоғоз ҳам темир йиғмоққа.

Аввал кийимсиз ҳам юрдинг,
Сўнгра чайлани уй билдинг,
Кейин қаср, сарой қурдинг,
Келгандек боқий қолмоққа.

Олдин келганларни эсла,
Даврон сурганларни эсла,
Ташлаб кетганларни эсла,
Сен кимсан, олиб кетмоққа.

Худодан ҳам юз ўгирдинг,
Кўлингга тушганни шилдинг,
Айт, кимга сен хайр қилдинг,
Эслаб, дуолар қилмоққа.

Азимжон, етар, бўлди бас,
Тушунмас сўзингга нокас,
Билмайди у, шай ҳар нафас,
Азроил жонин олмоққа.

Эллик ёш

Ёшинг бўлганида эллик,
Бир нигоҳ сол изингга сен.
Не иш қилдинг арзигулик,
Савол бергин ўзингга сен.

Энди шўхликлардан сал қайт,
Кайфу сафолардан сал қайт,
Ибрат бўла олдингми, айт,
Ўғил ҳамда қизингга сен.

Яратдингми бир гўзал боғ,
Яшамок учун вақти чоғ,
Орттирдингми ё қаро доғ,
Оппоққина юзингга сен.

Фарзанд эдинг ота бўлдинг,
Набира суйиб улгурдинг,
Дўстим қачон шукр қилдинг,
Ҳақ берган ризқ -рўзингга сен.

Мўминнинг фарзини этиб,
Рўза тутгин намоз ўқиб,
Сигин ҳамду-сано айтиб,
Аллоҳдек ёлғизингга сен.

Куда -андали бўлгансан,
Ҳаётдан сабоқ олгансан.
Уят, сал хато қилсанг сан,
Қараб юргин кўзингга сен.

Ёшига қараб ҳар инсон,
Иш тутса бўлмасди ёмон.
Амал қилғайсан, Азимжон,
Эллиқда шу сўзингга сен.

Оға-ининг

Аждодлар руҳи тинч ётар,
Фарзандлар меҳрли ўсар,
Қайси номард йўлинг тўсар?
Аҳил бўлса оға-ининг.

Худо ҳам сенга мададкор,
Айт ўзгдан не каминг бор,
Ёт босқилаб, қилолмас хор,
Аҳил бўлса оға-ининг.

Сал айбинг кўзга кўринмас,
Бори-йўғинг ҳам билинмас,
Ўксиниб бағринг тилинмас,
Аҳил бўлса оға-ининг.

Келмаса ҳам, бор уйига,
Жигарим, деб кир кўнглига,
Худонинг инъоми сенга,
Аҳил бўлса оға-ининг.

Азимжон, довон ошарсан,
Тошқин дарёдек тошарсан,
Қайғу билмайин яшарсан,
Аҳил бўлса оға-ининг.

Билгувчи бор, билиб қўй

Бировга яхшилик қилсанг, билмади, деб куюнма.
Кимгадир ёмонлик қилсанг, қайтмади, деб суюнма.
Айбинг бўлса, яширмоққа жон жаҳд ила уринма.
Яратгувчи-ҳар нарсани билгувчи бор, билиб қўй.
Барчасини ҳисоб -китоб қилгувчи бор, билиб қўй.

Ўзингча тегмаганга ҳам тошлар отиб юрибсан.
Ким кўрди, деб етимни ҳам туз-ҳаққини ейибсан.
Ман зўрман, сиз ожиз, дея мискинлардан кулибсан.
Нодон, сенинг устингдан ҳам кулгувчи бор, билиб қўй.
Барчасини ҳисоб -китоб қилгувчи бор, билиб қўй.

Яхшилигинг билмасалар, Худо учун қилавер.
Сени қаргаганларга ҳам, Ҳақдан инсоф тилайвер.
Юртга тинчлик, фарзандларга узоқ умр сўрайвер.
Яхши, ёмон ниятларни ёзгувчи бор, билиб қўй.
Барчасини ҳисоб -китоб қилгувчи бор, билиб қўй.

“Астағфираллоҳ”ни айтиб, каломли бўлсин тилинг.
Калимаи шаҳодатни макон айласин дилинг.
Қалб Аллоҳда, ҳалол меҳнат билан банд бўлсин қўлинг.
Ҳақ деб севсанг, бандам дея севгувчи бор, билиб қўй.
Барчасини ҳисоб -китоб қилгувчи бор, билиб қўй.

Азимжоннинг сўзларини қолдирма бўш ҳавода.
Эзгулик қил, савобларинг бўлсин яна зиёда.
Бу дунёда қутулсанг ҳам, унитма, у дунёда,
Ҳар қадаминг учун сўроқ сўргувчи бор, билиб қўй.
Барчасини ҳисоб -китоб қилгувчи бор билиб қўй.

Волидам ҳаёт эди-да

Билмас эдим қайғу –ғамни, менда ҳеч ташвиш йўк, дердим.
Волидам ҳаёт эди-да, нонимни хотиржам ердим.
Болаликни онам билан кўмганимни кейин билдим.
Яйраб -яшнаб кучоғида гулзордаги лола эдим.
Онам тирик чоғларида қирк ёшда ҳам бола эдим.

Ҳаётнинг синовларини назар-писанд қилмаганман,
Дардкашим бор эди, сирим юрагимга кўммаганман.
Суянсам тоғим эдилар, ҳўсторга зор бўлмаганман.
Онам бу дунёдан кетгач, айрилиқ нелигин билдим.
Онам тирик чоғларида қирк ёшда ҳам бола эдим.

Ишим ўйин -кулгу бўлган, ҳасрат мендан йирик эди.
Шўху шодон ўтиб умр, камина кўп қувноқ эди.
Ўтказган ҳар куним нурли, йўлим ёруғ, порлоқ эди.
Ҳаётда зулмат борлигин онамни йўқотгач кўрдим.
Онам тирик чоғларида қирк ёшда ҳам бола эдим.

Ўғил -қизларим юзига боқиб таскин топар кўнгил.
Аллоҳ амри экан, дея, ўзини юпатар кўнгил.
Энди ундай меҳрибонни айтинг қайдан топар кўнгил.
Жойларин жаннат айла, деб, Яратганга дуо қилдим.
Онам тирик чоғларида қирк ёшда ҳам бола эдим.

Изларин излаб иложсиз самоларга термуламан.
Соғинч ўти қалбим эзиб ич -ичимдан емриламан.
Азимжонга дийдорлари армон энди, не қиламан.
Дил хастаман, сочим қиров, ҳеч ҳам кексаймасман, дердим.
Онам тирик чоғларида қирк ёшда ҳам бола эдим.

Сақлағай

Дуо қилинг ҳар одамни,
Жабру-зулмдан сақлағай.
Аллоҳ эшитгай ноламни,
Бевақт ўлимдан сақлағай.

Ота-она зор бўлмасин,
Бағрини армон тилмасин,
Фарзанд доғин кўрсатмасин,
Бевақт ўлимдан сақлағай.

Давлат бермаса ҳам, майли,
Омад келмаса ҳам, майли,
Иш юришмаса ҳам, майли,
Бевақт ўлимдан сақлағай.

Яратганнинг карами кенг,
У учун барча банда тенг,
Дуода аввал шуни денг,
Бевақт ўлимдан сақлағай.

Ёш ниҳол ўтганлар қанча,
Армонда кетганлар қанча,
Очилмай сўлганлар қанча,
Бевақт ўлимдан сақлағай.

Оҳларим тинглағай Раҳмон,
Ёш жонлар бўлмағай хазон,
Ёлвориб сўрар Азимжон,
Бевақт ўлимдан сақлағай.

Очликдан ўлсанг-да

Етим-есирни сийласанг,
Ҳеч кам бўлмайсан қўлласанг,
Улар ҳаққи тешар билсанг,-
Ема, очликдан ўлсанг-да.

Ота-она кечса ногоҳ,
Бу гўдакни қўллар Оллоҳ,
Етимни ранжитмоқ гуноҳ,-
Тегма, нафратга тўлсанг-да.

Хайр этсанг гар шуларга қил,
Меҳрибони йўқларга қил,
Бирингга минг Ҳақ берар, бил,-
Агар миллиард сарфласанг-да.

Етим, норасталар сероб,
Меҳр бер, ахволин сўраб,
Тополмайсан бундай савоб,
Минг бора Ҳажга борсанг-да.

Азимжон, Худо бўлгай ёр,
Фарзандлар ўсгай бахтиёр,
Ўксинмагай шулар зинҳор,
Меҳрини топ, на қилсанг-да.

Миш-миш

Ёлғон гап, тухмату бўхтон,
Унсур, иллатдир кўп ёмон,
Зулматга тушар ҳар инсон,
Бағринг тилар миш-миш гаплар.

Ёлғонга кул қилма ўзни,
Ўйлаб сўзла ҳар бир сўзни,
Лойга чулғаб ёруғ юзни,
Қаро қилар миш-миш гаплар.

Оила, уйларни бузар,
Чиройли тўйларни бузар,
Дўстлик ришталарин узар,
Жонинг юлар миш-миш гаплар.

Миш-мишлардан гаранг дунё,
Ҳар бошда, ҳар турли савдо,
Тириклик ҳолингда гўё,
Теринг шилар миш-миш гаплар.

Рост, аччиқ бўлиши мумкин,
Лекин ҳақ иймонга устун,
Жон бер, Азимжон ҳақ учун,
Юртни бузар миш-миш гаплар.

Мансабингдан тушганингда

Атрофингда парвона кўп,
Жайхун бўлиб тошганингда.
Хол сўрашга бир ошно йўқ,
Мансабингдан тушганингда.

Кўли кўксида кутганлар,
Яшулли, деб жой берганлар,
Сени кўрсатиб кулгайлар,
Мансабингдан тушганингда.

Қайга борсанг, кайф, зиёфат,
Кўзларинг босганди ғурбат,
Ёдга тушар эски улфат,
Мансабингдан тушганингда.

Ёрдам берганларинг қочар,
Суйиб юрганларинг қочар,
Бор ишонганларинг қочар,
Мансабингдан тушганингда.

Жонинг олмади-ку ошно,
Ўзинг йўқотма, бўл доно,
Куйинма, қўллайди Худо,
Мансабингдан тушганингда.

Айтганин қил, Азимжонни,
Синов деб бил бу майдонни,
Баҳридан кеч тахт-равонни,
Мансабингдан тушганингда.

Сиринг очмагил

Йигит сўзи -отилган ўқ,
Айтиб, сўнг лафздан қайтмагил.
Ўйноқлаб обрў топган йўқ,
Фуруринг ерга урмагил.

Кўшлар дунёга сотилар,
Узоққа бормаи қоқилар,
Сабр қил, давлат топилар,
Пок иймнингдан кечмагил.

Миннатсиз егин туз, ошинг,
Бўлсин ҳалоллик йўлдошинг,
Тухматда қолса ҳам бошинг,
Ҳақ, ноҳақ қасам ичмагил.

Баъзилар мансабга учар,
Билмас охир нелар кутар,
Ўрар ҳар ким нима экар,
Ўйлаб иш қил, кўп шошмагил.

Азимжон, Оллоҳ, деб юрсанг,
Кам бўлмайсан ҳақни десанг,
Дўстдан кўп ағёр бор, билсанг,
Ҳар кимга сиринг очмагил.

Вайрон қилар

Доноларнинг гапу сўзи,
Қалб қўрғонинг бўстон қилар.
Нодоннинг ғийбати, ўзи,
Юрак-бағринг вайрон қилар.

Сиринг билса бир мард ўғлон,
Қалбига яширар шу он,
Топса хабар чуғил, нодон,
Юртга сиринг дoston қилар.

Ёмонга йўлдош бўлмагин,
Ҳатто суҳбатдош бўлмагин,
Билмай дўст-сирдош бўлмагин,
Бир умрга сарсон қилар.

Оқил билан суҳбатлашсанг,
Вақтинг хуш бўлар дардлашсанг,
Бефаҳм билан гаплашсанг,
Миянг чайиб, айрон қилар.

Азимжон, эҳтиёт бўлиб,
Сўздан дур тер, ният қилиб,
Балки шу шеър баёт бўлиб,
Қалбинг элга баён қилар.

Кўнгил узма

Қадр-қимматинг билгандан,
Ҳурмату-иззат қилгандан,
Севсанг, сенчалик севгандан,
Қўлинг узма, кўнгил узма.

Савдогар, дурадгор, олим,
Саводин чиқарар муалим,
Кимдан олган бўлсанг таълим,
Қўлинг узма, кўнгил узма.

Ўйини кўп, шундай фалак,
Мушибат ҳам тўй муштарак,
Қайғули дам эл-юрт керак,
Қўлинг узма, кўнгил узма.

Довруғинг дунё тутса ҳам,
Номинг Чин, Фаранг кетса ҳам,
Йўғингда бўлгандан ҳамдам,
Қўлинг узма, кўнгил узма.

Азимжон қалбингда Аллоҳ,
Ҳеч кимни ранжитма ногоҳ,
Яратган бир буюк паноҳ,
Қўлинг узма, кўнгил узма.

Оллоҳга илтижо

Ёлғончига келдик бўлиб ёруғ юз,
Тоат-ибодатда кеча-ю кундуз,
Дилимда бир дуо, тилимда бир сўз,
Аллоҳ бизни бандам, ё қулим дегай.

Ким олиб кетди йиққанин қиё боқ,
Синовлардан оқил ўт, бўлма гумроҳ,
Фақат иймон, савоб ҳамроҳ кетар чок,
Расулulloҳ қавмим, умматим, дегай.

Аждодларга содиқ зурёд бўлиб қол,
Эзгуликга, яхшиликга тўлиб қол,
Амринда бўл, Оллоҳга дўст бўлиб ол,
Чориёрлар дўстим, йўлдошим, дегай.

Ҳалол бўлсанг, ризқинг келар ҳар ёндан,
Покиза ўтарсан ёлғон жаҳондан,
Қалбу дилингни ҳеч узма Қуръондан,
Одам-Ҳавво зурёдим, наслим, дегай.

Эътиқоди бутун бўлғай инсонни,
Ҳақ деб яшаб, қўйма тилдан каломни,
Илтижо, дуоси шу Азимжонни,
Пирим имом Аъзам мазҳабим, дегай.

Кўнгли қарони

Иймонин йўқотган баъзи бир одам,
Кўзгайверар фиску-фасод, балони.
Таъзирин бермоққа шайландим мен ҳам,
Асло аяманглар кўнгли қарони.

Бахиллик одати, касби уларнинг,
Шайтонга тақалар насли уларнинг,
Пастрларнинг пастидир асли уларнинг,
Йўлидан юрманглар кўнгли қарони.

Кўролмас шод бўлиб, ўйнаб-кулсангиз,
Хасад қилар соғу-омон юрсангиз,
Ишингиз юришмас, агар билсангиз,
Юзини кўрманглар кўнгли қарони.

Ёвуз, ваҳший улар, кўнгил оғритар,
Ҳатто биттаси мингларни йиғлатар,
Яхшиларга тухмат, бўхтон ирғитар,
Сўзига кирманглар кўнгли қарони.

Азимжон, эл сен-ла, кўрқиб сўзлама,
Бундай номардларнинг айбин гизлама,
Оз бўлар, уларни қанча тузлама,
Одам деб билманглар кўнгли қарони.

САЙИДИЙ ШЕЪРЛАРИ

Бўлма

Худо туриб шайтонни,
Тавоф қилгувчи бўлма.
Яхши қолиб ёмонни,
Ёнин олгувчи бўлма.

Ота -онанг ҳурмат қил,
Сийла доим, иззат қил,
Дуоларин бойлик бил,
Олмай қолувчи бўлма.

Юрма шайтон йўлидан,
Чет юр иблис феълидан.
Сув берганда кўлидан,
Асло ичгувчи бўлма.

Ҳар гапни билиб гапла,
Сенга сўз берилганда,
Бир ожиз учраганда,
Асло кулгувчи бўлма.

Етимлар бошин сийла,
Худодан иймон сўра.
Ҳақнинг амрига қара,
Ҳеч юз бургувчи бўлма

Сўзла, Сайидий ўйлаб,
Ўзгани дардин тинглаб
Давлат берса кеккайиб
“Ман”лик қилгувчи бўлма.

Бордур

Бу дунёда биздан бурун,
Умр суриб ўтган бордир.
Яхши-ёмон қалб сўзини,
Биздан бурун битган бордир.

Ўтгандир неча султонлар,
Енгилмас марду майдонлар.
Ўткинчидир бу давронлар,
Барин ташлаб кетган бордир.

Инсофинг сақла одамзот,
Мол-дунё деб бўлдинг барбод.
Чекармишлар оху фарёд,
Орасинда қулган бордир.

Сайидий сўзига ишон ,
Қирқдан ўтдинг ётиб ўйлон,
Намоз ўқи, бордир имкон,
Сўнг афеусда ўтган бордир.

Топмадим

Кўнгил кўйиб ман бир ёра,
Меҳрини бир он топмадим.
Пайкон билан кийик урдим,
Ўлжадан нишон топмадим.

Оёқ ботса қора лойга,
Кўзларим қараб осмонга,
Чўкиб кетиб ман уммонга,
Ҳол сўргувчи жон топмадим.

Ота туриб сўзлар бола,
Яна йиғлаб қилар нола,
Кўз тегдими бу жаҳона,
Бир бахтли инсон топмадим.

Меҳр сотилмас тиллоға,
Кўнгил беринг бечораға,
Сайидий, келиб дунёға,
Иззатли меҳмон топмадим.

Зор қилмағил

Сенга аылай бир илтижо,
Ниятимга етказ, Худо.
Юз кулиб турсин доимо,
Дўстни дўстга зор қилмағил,
Ёлғончида хор қилмағил.

Бойлик излаб бойлик топар,
Ноумиддан шайтон қочар.
Номард кўприкда йиқилар,
Дўстни дўстга зор қилмағил,
Ёлғончида хор қилмағил.

Душман кирса дўст ичига,
Ёмон сўзлар дўст дўстига,
Дарз етар кўнгил аслига,
Дўстни дўстга зор қилмағил,
Ёлғончида хор қилмағил.

Инсон, омон бўлғай бошинг,
Бўлсин бир яқин сирдошинг,
Мард бўлиб кўтаргил бошинг,
Дўстни дўстга зор қилмағил,
Ёлғончида хор қилмағил.

Арзимни эшитгил, Оллоҳ,
Номард дўстдан бергин паноҳ.
Сайидий қалбида шу оҳ,
Дўстни дўстга зор қилмағил,
Ёлғончида хор қилмағил.

Олади

Бир ётиб ўйлон, инсон,
Жон –омонат, олади.
Юз ёшингдан ўтсанг-да,
Жон -омонат, олади.

Шоҳми ғариб бўлсанг-да,
Етти иқлим олсанг-да.
Билгил, султон бўлсанг-да,
Жон -омонат, олади.

Сўз қадрин билиб яшанг,
Фонийда кулиб яшанг,
Иймонли бўлиб яшанг,
Жон –омонат, олади.

Сайидийга ишонинг,
Бахт чашмасига қонинг,
Ўйнанг, яйранг, қувонинг,
Жон -омонат, олади.

Аниқ

Қуруқ келдинг бу дунёга,
Қуруқ қўл кетишинг аниқ.
Манманлик этсанг ошнога,
Дўст-ёрсиз қолишинг аниқ.

Шоҳ бўларлар пулни топиб,
Дўсту -ёрларни унутиб,
Гапирсанг лабларинг буриб,
Дўстга зор бўлишинг аниқ.

Кеккайсанг тилло топгандай,
Етти иқлимни олгандай,
Дунёга подшоҳ бўлгандай,
Охир хор бўлишинг аниқ.

Сайидийни ранжитмагил,
Ҳар сўзни билиб гаплагил,
Бир кам дунё бу, ўйлагил,
Кўз юмиб кетишинг аниқ.

Ошиқ бۆлмишам

Душима бир гўзал гириш,
Ман унга ошиқ бۆлмишам.
Қалам билан чизилғандин,
Қошина кўнгил кўймишам,
Душимда уни севмишам.

Оти эрур уни Лайло,
Гўзалликдадир у танҳо,
Оҳим ўт кўйиб самоға,
Ман унга ошиқ бۆлмишам.
Душимда уни севмишам.

Донг отиб уйғонгим галмас,
Бу сиримни ҳеч ким билмас,
Кўп шаҳлолар унга етмас,
Ман унга ошиқ бۆлмишам.
Душимда уни севмишам.

Сайидий ҳар ён ахтариб,
Кўз очиб қолди ўйлониб,
Соғиниб йиғлашинг аниқ,
Ман унга ошиқ бۆлмишам.
Душимда уни севмишам.

На истарсан?

Оёқ -қўлинг ишлаб турса,
Кўксингда юрагинг урса,
Ойдек жанон хизмат қилса,
Бахт шу бўлар, на истарсан?

Бузилса кўшку саройинг,
Боришга бўлмаса жойинг,
Юз ўгирса севган ёринг,
Юрак оғир, на истарсан?

Юз ўгирар ёру -дўстлар,
Қиё боқмас қалам қошлар,
Давлатинг кетса, дарвешлар,
Хандон кулар: “ На истарсан?”.

Нон ошингни еб юрганлар,
Бир кунда ташлаб кетарлар,
Пулингга шерик бўлганлар,
Юз ўгирар, на истарсан?

Ётсанг тўшакка михланиб,
Юролмаё қараб инграниб,
Қардош келмас, холинг сўраб,
Дилинг куяр, на истарсан?

Саидий бир шеър битибди,
Умрингни кўпи ўтибди.
Кимдир воз кечиб кетибди,
Кимдир сийлар, на истарсан?

Илтижо

Ўғил бўлсин, ё қиз бўлсин,
Тирноққа зор қилма, Худо.
Ҳар банданг шод қувноқ юрсин,
Тирноққа зор қилма, Худо.

Меҳрга зор юрганларни,
“Роббим” деган одамларни,
Билмай хато қилганларни,
Тавбасин рад этма, Худо.

Шифосин бер ҳар бир дардни,
Беақл қилма фарзандни,
Юрак -бағрин эзиб мардни,
Номардга қаратма, Худо.

Жўмард инсон сахий бўлар,
Ҳар доим сўзида турар,
Сайидий ўтиниб сўрар,
Ақл-хушни олма, Худо.

Ақлимни олди

Чиройинг ақлимни олди,
Мани ёмон ҳолга солди,
Шундан бери хуш йўқолди,
Раҳм қилғил сан, Сурайё,
Кўзинг шаҳло, ўзинг доно.

Сочларинг сунбулни тори,
Дудоғингда асал-боли,
Ой юзингда қаро холи,
Раҳм қилғил сан, Сурайё,
Кўзинг шаҳло, ўзинг доно.

Ошиқларнинг холи хароб,
Ўлтирма сочларинг тараб,
Гал оху каби эркалаб,
Қувонтириб гал, Сурайё,
Кўзинг шаҳло, ўзинг доно.

Сўзимдан хафа бўлмасдан,
Нозланмасдан, ўйланмасдан,
Сайидий юз ўгирмасдан,
Ўйлаб, фикр қил, Сурайё,
Кулиб -кулиб гал, Сурайё.

Яратдинг

Агар ажал келса, олмай қўймайди,
Баҳона ўтмайди, қараб турмайди,
Яхши-ю ёмонни бирдай оларкан,
Нега одам умрин қисқа яратдинг?
Яхши қолиб, ёмонларни яйратдинг.

Ёмонни яратиб, қулдириб нетдинг?
Яхшини азоблаб, синовда тутдинг,
Сен ажал, яхшининг бошига етдинг,
Нега одам умрин қисқа яратдинг?
Яхши қолиб, ёмонларни яйратдинг.

Инсон борки, қуяр ҳижрон доғида,
Яйраб яшаш истар тирик чоғида,
Яхшиларни ўйнат жаннат боғида,
Нега одам умрин қисқа яратдинг?
Яхши қолиб, ёмонларни яйратдинг.

Сайидийман, дилим чекапди фарёд,
Она кетса фарзанд чекар экан дод.
Номардлар қулармиш, деб бу не фарёд?
Нега одам умрин қисқа яратдинг?
Яхши қолиб, ёмонларни яйратдинг.

Шайтон йўлига кирганлар

Ўзин элдан устун билар,
Камбағал устидан кулар,
Шерикларин ташлаб кетар,
Ўзин бойман деб билганлар,
Шайтон йўлига кирганлар.

Иши тушганда парвона,
Иши битган сўнг бегона,
Не дер эжанлар Раҳмона,
Ул икки юзли бўлганлар,
Шайтон йўлига кирганлар.

Улар билан шерик бўлманг,
Дардингизни дoston қилманг,
Қўлларига қўлни берманг,
Улар йўлдан адашганлар,
Шайтон йўлига кирганлар.

Бойлик излаб,режа тузар,
Бузуклик бор жойда кезар,
Сайидийга рангин бузар,
Нафс домига илинганлар,
Шайтон йўлига кирганлар.

Деб

Севганига берар Ҳақ дардни,
Кўрай, сабр қилармикан, деб.
Бошига келтирармиш ғамни
Шукур сўзин билармикан, деб.

Гоҳ синармиш давлатли қилиб,
Гоҳ фақирлик тўнин кийдириб,
Омад куши учса, ўтиниб,
Тавба қилиб сўрармикан, деб.

Кўзлар очик кўра билмаслар,
Оёғи бор юра билмаслар.
Тили бор гапира билмаслар,
Синар,сабр қилармикан, деб.

Яшашга берармиш саройни,
Қуллиғига қуёшни, ойни,
Олов кетиб ёқармиш жойни,
Тавба қилиб сўрармикан, деб.

Ақлин заиф қилиб қўяркан,
Лой балчикқа қориб қўяркан,
Етмагандай дард хам бераркан,
Кўрай, шукур қилармикан, деб.

Сабр қилиб яша, эй инсон,
Оллоҳ берар экан бегумон,
Сайидий ҳар дам қилгин эҳсон,
Ғофил юрма, билармикан деб.

Бир кам дунё

Эй одамзот, манман бўлма,
Буни бир кам дунё, дерлар.
Тожу -тахтингга ишонма,
Буни бир кам дунё дерлар.

Бош уриб ҳар ён чопарсан,
Ўзингга давлат топарсан,
Охирда ташлаб кетарсан,
Буни бир кам дунё, дерлар.

Обрў мансаб тополсанг бас,
Ҳамма сенга қилар ҳавас,
Ҳаммаси қолар ортда, бас,
Буни бир кам дунё, дерлар.

Сайидийдан бир насихат,
Мардларга қилманглар хасад,
Шу гап айтилар то абад,
Буни бир кам дунё, дерлар.

Жаноним

Ман ўйлаган шаҳло, дилбар экансан,
Сен жонимга ҳаво каби кераксан,
Ҳеч кимларга ўхшамайсан, бўлаксан,
Меҳринг билан ҳузур топгай ҳар оним,
Кулиб турган шаҳло кўзли жаноним.

Ошиғингман, кўз ёшим сой бўлибди,
Ишқда ҳамма гадо, ким бой бўлибди.
Юзинг кўрки тўлишган ой бўлибди,
Меҳринг билан ҳузур топгай ҳар оним,
Кулиб турган шаҳло кўзли жаноним.

Сансиз яшолмасман англаб етдим ман,
Исмингни ҳам юргаимга битдим ман,
Кутавериб Мажнундан ҳам ўтдим ман,
Меҳринг билан ҳузур топгай ҳар оним.
Кулиб турган шаҳло кўзли жаноним.

Фарход бўлиб тоғни ҳам талқон қилай,
Варақларни номинг билан тўлдирай,
Сайидий, кел, ҳижронда қийнамай,
Меҳринг билан ҳузур топгай ҳар оним.
Кулиб турган шаҳло кўзли жаноним.

Унутма

Бошинг етса ҳам самога,
Ерга тушишинг унутма.
Чин дуо қилсанг Худога,
Албат, етишинг унутма.

Ўзингча бир султон бўлсанг,
Етти жойда қаср қурсанг,
Бойман, деб манманлик қилсанг,
Гадо бўлишинг унутма.

Сендан олдинги келганлар,
Айшу -ишратлар сурганлар,
Олтин қасрда турганлар,
Ташлаб кетишинг унутма.

Ота-онангни ранжитма,
Дил оғритиб, қарғиш олма,
Бойлик дебон кўп чиранма,
Қолиб кетишин унутма.

Сайидий, бўлсанг-да сен бой,
Сеники бўлмас қуёш, ой,
Амр қилса, холингдур вой,
Фарёд уришинг унутма.

Топгунимча

Илҳом мендан учди -кетди,
Қоғоз қалам топгунимча.
Дўстлар ташлаб йироқ кетди,
Мен уларга етгунимча.

Юрак тўлди бу армонга,
Ҳавас қолмас йўқ имконга,
Доғ тушар тоза иймонга ,
Давлат кушин тутгунингча.

Ҳавас қолмас яшашга ҳам,
Яхши фикр қилишга ҳам,
Сўзинг ўтмас дарвешга ҳам,
Омад отин мингунингча.

Сайидий бу сўзни битар,
Яхши қадрин яхши билар,
Кўп ўқиган олим бўлар,
Излан, шоир бўлгунингча.

Қани?

Рашкимни келтириб мени,
Ўзгани топганинг қани?
Топаман, деб ичим ёқиб ,
Айт, ахир, топганинг қани?

Бай -бай мани ичим ёқма,
Ўзгаларга қиё боқма.
Ноз қилиб кулиб, эркалаб,
Сочларинг гуллар тақма.

Жоним, мани ҳолим хароб,
Келмасанг аҳволим сўраб.
Дим ёмон бўлиб кетаман,
Кетсанг бошқаларга қараб.

Мандан бошқани ёр қилма,
Ёлвортириб безор қилма,
Сандан кўнгил узсам агар,
Пушаймонинг изҳор қилма.

Қаро кўзингга ошиқман,
Болдин лабингга ошиқман.
Сайидийни адо қилма,
Жаранглаб турган кўшиқман.

Келмаса

Кунларинг ойдек туюлар,
Ойлар ҳам йилдек туюлар.
Йиллар, худ асердек бўлар,
Кутган инсонинг келмаса.

Кўзларинг йўлдан узилмас,
Ярим кўнглинг ҳам тузалмас.
Юракга ҳеч нарса сиғмас,
Кетган инсонинг келмаса.

Ушбу дардга чидаб бўлмас,
Уни сендан бошқа билмас.
Гўё усиз вақт ҳам ўтмас,
Кутган инсонинг келмаса.

Сайидий, унутгил, галмас,
Қулоққа бир гап ҳам сиғмас.
Юракни ҳам алдаб бўлмас,
Кетган инсонинг келмаса.

Эмас

Келиб бу жаннат ҳаётга
Кўплар шукр қилган эмас.
Етса-да орзу-мақсадга,
Кўплар шукр қилган эмас.

Берса-да жуфт ўғил –қизни,
Берса-да саксон, юз ёшни.
Берса-да ой-у юлдузни,
Кўплар шукр қилган эмас.

Тўрт мучасин соғ қилса-да,
Ҳаммадан ҳам бой бўлса-да.
Аҳил ва иноқ қилса-да,
Кўплар шукр қилган эмас.

Сайидий, сан шукр қилғил,
Ўйлаб кўриб фикр қилғил.
Ҳаёт фоний, шуни билғил,
Ҳали ҳеч ким қолган эмас.

Инсон бўлди

Хотинлари дунё кезса,
Эркак жим, аёл гапирса,
Дўстлар, ўз дўстидан кечса,
Булар қандай инсон бўлди?

Одам одамни менсимас,
Келин отасин сийламас.
Бола онасин ўйламас,
Булар қандай инсон бўлди?

Шайтонни баланд кўрсалар,
Қуръонни четга сурсалар.
Бойларни тавоф қилсалар,
Булар қандай инсон бўлди?

Кўпларнинг инсофи кетган,
Пул учун отасин сўккан.
Ҳатто Худони унутган,
Булар қандай инсон бўлди?

Замон зўрники, дейдилар,
Бир кун пушаймон ейдилар.
Сайидий, ёмон дейдилар,
Булар қандай инсон бўлди?

Дуосин ол

Ҳали, дўстим, кеч бўлмасдан,
Бошгинанг тошга тегмасдан,
Онанг дунёдан ўтмасдан,
Онажонинг дуосин ол,
Меҳрибонинг дуосин ол.

У сани кутган неча ой,
Ғам -алам ютган неча ой.
Рози қилсанг сен катта бой,
Онажонинг дуосин ол,
Меҳрибонинг дуосин ол.

Югуриб сан хизматин қил,
Санинг жаннатинг –онанг, бил.
Доим ҳурматин сақлагил,
Онажонинг дуосин ол,
Меҳрибонинг дуосин ол.

Пул топиб, обрў топгунча,
Сохта муродга етгунча.
Кеч бўлар ақлинг киргунча,
Онажонинг дуосин ол,
Меҳрибонинг дуосин ол.

Арзим етгай, Оллоҳ, сенга,
Хато қилмасин ҳеч банда.
Сайидий айтар ҳар кунда,
Онажонинг дуосин ол,
Меҳрибонинг дуосин ол.

Қололмассан

Бойлик бўлсин, мансаб бўлсин,
Майли чексиз давлат бўлсин,
Элда обрў, ҳурмат бўлсин,
Охирига етолмассан,
Бу дунёда қололмассан.

Кучинг бўлсин Гўрўғлидай,
Кунинг ўтса бир ғам емай.
Бойлигинг ҳисобин билмай,
Яшасанг ҳам мангумассан,
Бу дунёда қололмассан.

Шамолни жиловлаб олган,
Девларга ҳам подшо бўлган.
Ҳақнинг пайғамбари бўлган,
Сулаймондан ҳам ўзмассан,
Бу дунёда қололмассан.

Сайидий ўлтирар хайрон,
Сўз тополмай қолсам гирён.
Эллик бўлди ёшинг, ўйлон.
Кучинг кетар, сақлолмассан,
Бу дунёда қололмассан.

Нафс

Яхши номинг ёмон қилар,
Тўғри йўлдан адаштирар.
Оқ юзингга қаро урар,
Нафс деган бало қурсин.

Орқага кетар ишларинг,
Ташлаб кетармиш дўстларинг.
Харомга ботар тишларинг,
Нафс деган бало қурсин.

Сайидий, инсофинг сақла,
Қодир Худони унутма.
Сўнгра минг пушаймон этма,
Нафс деган бало қурсин.

Дунё

Умид билан яша, инсон,
Йўлинг топарсан бегумон.
Ишонгин, дўстим, жонажон,
Умидли, дунё- умидли.

Ишсиз, ночор қолганинда,
Нонга муҳтож бўлганинда,
Ҳаттоки, йиқилганинда,
Умидли, дунё -умидли.

Дўстим, сани йўл кутажак,
Ишинг олдига юражак.
Бу кунларинг бўлар эртак,
Умидли, дунё -умидли.

Кўп нодонлар қадрин билмас,
Ҳурматни ўрнига қўймас.
Ҳаётга қилмаслар ҳавас,
Умидли, дунё -умидли.

Сайидий, умидинг узма,
Дўсту ёрларинг унутма.
Ҳаёт –жаннат, ҳеч куюнма,
Умидли, дунё -умидли.

Қоларсан

Бунда қилган ишларингга,
Ҳали кўп пушмон қиларсан.
Гулдай юзинг сўлганида,
Охиратинг ёд оларсан.

Гурпилдама вақтинг ўтар,
Ёшлик, бебошлигинг ўтар.
Ажал бир кун ёқанг тутар,
Кейин афсусда қоларсан.

Гуноҳни сан кўп қилмагин,
Аввал онангни сийлагин.
Ул дунёнгни ўйлаб боргин,
Жавоб сўрар на қиларсан?

Не қилсанг, ўзингга қайтар,
Бундан яхши-ёмон ўтар.
Бу фонийдан ҳамма кетар,
Чин манзил томон борарсан.

Сайидийман, ақлим ҳайрон,
Чопаверсанг гар ҳар томон.
Дўстим, Худога сан ишон,
Йўқса, кўп пушмон қиларсан.

Қиёматму?

Одамлар бир -бирин ғажир,
Пул деб минг гуноҳни ташир.
Бир бири-ла низо топур,
Бу нима, бу қиёматму,
Ё қиёматдан даракму?

Қизларда ибo қолмаса,
Эрлар орият билмаса.
Пул деб ғанимни-сизласа,
Бу нима, бу қиёматму,
Ё қиёматдан даракму?

Пулга сотсалар танасин,
Ҳар ишда кўзлаб файдосин.
Писанд қилмаслар отасин,
Бу нима, бу қиёматму,
Ё қиёматдан даракму?

Ука акадан ўч олса,
Аёллар мардикор юрса,
Мўминлар лавзидан тонса,
Бу нима, бу қиёматму,
Ё қиёматдан даракму?

Рўзғордан баракат кетса,
Ота боласидан кечса.
Қизлар кеча кўча кезса,
Бу нима, бу қиёматму,
Ё қиёматдан даракму?

Сайидий, бу сўзим битмас,
Инсон қадрин инсон билмас,
Шайтонга қилсалар ҳавас,
Бу нима, бу қиёматму,
Ё қиёматдан даракму?

Синфдошлар

Қаранг, дўстлар, вақтимиз тез ўтибди,
Ким уйланиб, ким турмушга чиқибди.
Жажжи ўғил -қизлар дунё кўрибди,
Синфдошлар, кулгунгизни соғиндим.

Ўн йил деган ўтди –кетди, билмабмиз,
Мактаб даргоҳига қайта келмабмиз.
Бирга ўқиб, қизларга гул бермабмиз,
Синфдошлар, севгингизни соғиндим.

Умр деган ўтар экан тўхтамай,
Чарпхпалакдек интилиб олдага тинмай.,
Гапларимиз кўнгилга малол олмай,
Синфдошлар, мехрингизни соғиндим.

Сайидий мудом ўйлаган сизларни,
Кетдим эрта ташлаб синфдошларни.
Золим ҳаёт қайга отди бизларни,
Синфдошлар, барчангизни соғиндим.

Учма

Дўстим, билмай ҳаволаниб,
Ўзингча осмона учма.
Ўзгани устидан кулиб,
Шайтоннинг илкидан тутма.

Яшагин қаторда бирдай,
Бўлсанг ҳам кўркмас ботирдай.
Бўларсан, бир куни ердай,
Кейин келиб, дўстни қучма.

Берганида хайр қилгин,
Севганингга меҳр бергин.
Айтдингми, устидан чиққин,
Ваъда бериб, кейин ютма.

Ҳар ёзни-да баҳори бор,
Қаттиқ қишнинг бўрони бор.
Уруш бўлса, тўфони бор,
Тўшакга миҳланиб ётма.

Сайидий, дер, сандан тилар
Инсон бор охири ўлар.
Жон –омонат, бир кун олар.
Яхшилик йўлидан қочма.

Қолдим

Гоҳида сўз топмай қолдим,
Гоҳ билдирмай йиғлаб олдим.
Ёлғончини тушунмайин,
Кўзимда ёш билан қолдим.

Кўплар чеккага сурдилар,
Кўп дўстлар ёрдам қилдилар.
Билиб олиб сиримларимни,
Кейин устимдан кулдилар.

Отажон, кетдингиз эрта,
Одамзотни ютган ерга.
Душманларни қувонтириб,
Кетдингиз кўринмас ерга.

Кўп кутдик тушуна олмай,
Ўлим не эканин билмай.
Юрагимизда бир армон,
Кетдингиз тўйимиз кўрмай.

Отажон

Кўзда ёшим тинмай оқди,
Ой ботмайин тонглар отди.
Кўп банда шод -хуррам ётди,
Отажон, кетдингиз эрта,
Биз қолдик-ку қаро тунда.

Кундузлар кечага дўнди,
Ажал сизни биздан юлди.
Кўринмас ўқ бағрим тилди,
Отажон, кетдингиз эрта,
Биз қолдик-ку қаро тунда.

Меҳрга зор бўлиб ўсдик,
Камтар инсон бўлиб ўсдик.
Оллоҳдан мўъжиза кутдик,
Отажон, кетдингиз эрта,
Биз қолдик-ку қаро тунда.

Азроил шафқат қилмасму,
Сал кейин келса бўлмасму?
Сизга жоним фидомасму,
Отажон, кетдингиз эрта,
Биз қолдик-ку қаро тунда.

Сайидий, юрагинг вайрон,
Етимлик ҳар недан ёмон.
Онам юргайлар соғ –омон,
Отажон, кетдингиз эрта,
Биз қолдик-ку қаро тунда.

Вақт

Кимлар азоб чекар тўхтамай,
Кимлар умри роҳатда тинмай,
Ким ҳайрон не қиларин билмай,
Кимнинг умри ўтар шамолдай,
Кимнинг умри тўхтаб қолгандай.

Вақт айланар гўё чархфалак,
Кимнинг вақти ўтмай жонсарак,
Улгурулмаи кўп одам халак,
Кимнинг вақти ўтар шамолдай,
Кимнинг умри тўхтаб қолгандай.

Одамзод дунёга келади,
Катта бўлгач ҳайрон қолади,
Умр бунчалар тез ўтади,
Кимнинг вақти тўхтаб қолгандай,
Кимнинг умри ўтар шамолдай.

Вақт ҳеч кимга вафо қилмаган,
Сайидийнинг қалбин тирнаган,
Ҳеч ким уни тўхтатолмаган,
Кимнинг умри ўтар шамолдай,
Кимнинг умри тўхтаб қолгандай

Юрак -бағри вайронаман
(Битта дўстимнинг ноласи)

Зўр десалар куюнарман,
Гоҳ қувониб суюнарман,
Ичда дардим, билдирмайман,
Бой бўлсам ҳам девонаман,
Юрак -бағри вайронаман.

Давлат бору - меҳрга зор,
Қилар эмиш гоҳида хор,
Дўстлар мендан қилишса ор,
Чопиб қочай қай ёна ман,
Юрак -бағри вайронаман.

Берганига қилдим шукр,
Гоҳ ўйланиб қилдим фикр,
Сўз тополмай қолдим ахир,
Шоирман деб гирёнаман,
Юрак -бағри вайронаман.

Ақл -хушим мендан кетса,
Сўзим ҳар манзилга етса,
Сайидийга хабар келса,
Кетгим келмай ўйлонаман,
Юрак -бағри вайронаман.

Келиб

Бутун дунё ўйга толди,
Кўп инсоннинг жонин олди,
Қанча дилга яро солди,
Қандайдир бир вирус келиб.

Бори шифокорлар ҳайрон,
Ҳол -аҳвол кун -кундан ёмон,
Чора топмас битта луқмон,
Ул касал тожини қирқиб.

Кеча кулиб турган шаҳар,
Бугун ўликларин ёқар,
Кўчага чиқишга қўрқар,
Кўринмас вабодан хурқиб.

Ҳол сўрашарлар узоқдан,
Умид узганлар ҳаётдан,
Юқармиш ҳатто ҳаводан,
Эшитдим, ҳайратда қолиб.

Биз тўғри йўлдан адашдик.
Инсонийликни унутдик.
Туққан онага тик боқдик.
Гўё ўзимиз ҳақ билиб.

Ейдиган нонни босдилар,
Қайда, Қуръонни ёқдилар.
Оғир гуноҳга ботдилар.
Гўёки очик кўр бўлиб.

Роббим сенга бурдим юзим,
Етгай сенга оху сўзим,
Сен хохладинг, бўлдим етим,
Бу ёруғ дунёга келиб.
Сайидий ё Жавлон бўлиб.

Ишонч йўқ

Пул топсанг, сен учун ташналар,
Кўпаяр ҳамроҳлар, ошналар,
“Сен” сўзи “Сиз” бўлиб бошланар,
Оллоҳдан бошқага ишонч йўқ.

Кеча танимаган танийди,
Елканг қоқиб, фойда кўзлайди,
Оёғинг остини кавлайди ,
Оллоҳдан бошқага ишонч йўқ.

Дўстим, деб келарлар қошингга,
Келмаслар, иш тушса бошингга,
Заҳар қўшиб гоҳо ошингга,
Оллоҳдан бошқага ишонч йўқ.

Қачон мансаб отдан тушар деб,
Юрак хуруж тутиб ётар деб,
Омад куёшингни ботар деб,
Оллоҳдан бошқага ишонч йўқ.

Дунё кездим ман ғариб бўлиб,
Турли меҳнат, ишларни қилиб,
Қайрилмадим йўлимда юриб,
Оллоҳдан бошқага ишонч йўқ.

Синовларга минг урдим ўзни,
Ноҳақликлар хун қилди кўзни,
Тополмадим бир тўғри сўзни,
Оллоҳдан бошқага ишонч йўқ.

Қуръондан бор илмни билар,
Ҳажга бориб дуолар қилар,
Лекин етим ҳаққини еяр,
Оллоҳдан бошқага ишонч йўқ.

Тарозидан урар кўзинг-ча,
Насиҳатдан сўзлар ўзича,
Масхарабоз пулинг олгунча,
Оллоҳдан бошқага ишонч йўқ.

Мен ишониб юрган ошнолар,
Ёнимдадир топсам дунёлар,
Бари қочар қилсам хатолар,
Оллоҳдан бошқага ишонч йўқ.

Улар деб оқизма кўз ёшинг,
Метин бўлиб кўтаргин бошинг,
Сайидий, Ҳақ бўлсин йўлдошинг,
Оллоҳдан бошқага ишонч йўқ.
Роббимдан бошқага ишонч йўқ.

МУНДАРИЖА

АЗИМЖОН ОТАЕВ ШЕЪРЛАРИ

Туркий забон.....	3
Хоразмдан.....	5
Бикажон момо- қахрамон.....	7
Тоғман дема.....	9
Борармиз.....	11
Кўп.....	12
Ҳар мусулмоннинг.....	13
Дўстим.....	14
Яхшиларнинг дуосидан.....	15
Самоларни кўзлагин.....	16
Ер номли саройинда.....	17
Шиор этсанг.....	19
Ўйламай.....	20
Бўлмасин.....	21
Билмайди.....	22
Аллоҳга илтижо.....	23
Банда ризқ беролмайди.....	25
Оллоҳнинг айтгани бўлар.....	26
Эртага йўқ.....	28
Арзирмикан.....	29
Айб кимда?.....	30
Зинҳор.....	31
Куйламайинму?.....	32
Яшайверамиз.....	34
Озгина.....	35
Бу дунё.....	36
Йигитни.....	37
Қондошларинг.....	38
Элдир.....	39
Сезмабмиз.....	40
Ҳисоб-китобли.....	41
Шукр қил.....	42

Умр.....	43
Қарз.....	44
Боридан-йўғи.....	46
Боланг эса, болам дер.....	47
Ёмон хотин.....	48
Бахт.....	50
Кулма.....	51
Хотин топса.....	52
Кетгувчимиз.....	53
Аёл кутса.....	55
Ўғил.....	56
Суюнтирма.....	57
Аллоҳга илтижо.....	58
Ёдда тут.....	60
Дуоларин олиб қол.....	61
Оқ фотиҳа.....	63
Бало курсин.....	64
Дўстингни сотма.....	66
У қандайин.....	67
Меҳнатларингдан.....	68
Кулманг яна.....	69
Қадр-қимматсиз кўшни.....	70
Чироғинг ёқмоққа.....	71
Эллик ёш.....	72
Оға-ининг.....	74
Билгувчи бор, билиб қўй.....	75
Волидам ҳаёт эди-да.....	76
Сақлагай.....	77
Очликдан ўлсанг-да.....	78
Миш-миш.....	79
Мансабингдан тушганингда.....	80
Сиринг очмагил.....	81
Вайрон қилар.....	82
Кўнгил узма.....	83
Оллоҳга илтижо.....	84
Кўнгли қарони.....	85

САЙИДИЙ ШЕЪРЛАРИ

Бўлма.....	86
Бордур.....	87
Топмадим.....	88
Зор қилмағил.....	89
Олади.....	90
Аниқ.....	91
Ошиқ бўлмишам.....	92
На истарсан?.....	93
Илтижо.....	94
Ақлимни олди.....	95
Яратдинг.....	96
Шайтон йўлига кирганлар.....	97
Деб.....	98
Бир кам дунё.....	99
Жаноним.....	100
Унутма.....	101
Топгунимча.....	102
Қани?.....	103
Келмаса.....	104
Эмас.....	105
Инсон бўлди.....	106
Дуосин ол.....	107
Қололмассан.....	108
Нафс.....	109
Дунё.....	110
Қоларсан.....	111
Қиёматму?.....	112
Синфдошлар.....	113
Учма.....	114
Қолдим.....	115
Отажон.....	116
Вақт.....	117
Юрак -бағри вайронаман.....	118
Келиб.....	119
Ишонч йўқ.....	120

Адабий –бадший наир

**АЗИМЖОН ОТАЕВ,
САЙИДИЙ**

САМОЛАРНИ КЎЗЛАГИН

Шеърлар

Мухаррир:

О.Исмоилов

Техник муҳаррир:

У.Латилов

Саҳифаловчи дизайнер:

Ф.Болтаев

Ўзбекистон Республикаси Президенти Администрацияси ҳузуридаги Ахборот ва оммавий коммуникациялар агентлиги томонидан 6730-сонли ТАСДИҚНОМА берилган. /2021 йилнинг 3 августидан босишга рухсат этилди. Бичими 84x108^{1/20}. “Times New Roman” гарнитураси. Ҳажми – 8 босма табоқ. Adadi - 400 дона. Буюртма № 22 Баҳоси келишилган нарҳда.

“Огаҳий” нашриётида тайёрланди.

Манзил: Урганч шаҳри Ал-Хоразмий кўчаси 23-уй,

Тел: (+99893) 749 72 66

E –mail: shoirashams12@gmail.com